

Het evangelie door Johannes

¹ In het begin was het Woord er al. Het Woord was bij God en het Woord was God.

² Het Woord was reeds in het begin bij God.

³ Alles is door Hem, het Woord, ontstaan en er is niets dat buiten Hem om is ontstaan. Alles wat bestaat

⁴ heeft het leven aan Hem te danken en het leven was het licht voor de mensen.

⁵ Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet kunnen doven.

⁶ Er kwam iemand die Johannes heette. Hij was door God gezonden.

⁷ Hij kwam om getuige te zijn – om van het licht te getuigen, opdat door hem alle mensen zouden geloven.

⁸ Hij was zelf niet het licht; hij kwam van het licht getuigen.

⁹ Het ware licht, dat ieder mens verlicht, is naar de wereld gekomen.

¹⁰ Hij was in de wereld – de wereld die dankzij Hem was ontstaan – maar de wereld erkende Hem niet.

¹¹ Hij kwam naar hetgeen van Hem was, maar zij die van Hem waren, hebben Hem niet aanvaard.

¹² Er zijn er echter die Hem wel hebben aanvaard en die op Hem vertrouwen. Hun heeft Hij het voorrecht geschonken om Gods kinderen te worden,

¹³ door middel van een geboorte die niet lichamelijk is, en ook niet het gevolg is van een natuurlijke wens of de wil van een man; het is een geboorte die van God komt.

¹⁴ Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond. Wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader, vol genade en waarheid.

¹⁵ Johannes getuigde van Hem door uit te roepen: "Hij is het van wie ik heb gezegd: Na mij komt Iemand die boven mij staat, want Hij bestond al voordat ik er was."

¹⁶ En vanuit zijn overvloedige genade hebben wij almaar meer genade ontvangen.

¹⁷ Want de Wet werd gegeven via Mozes, maar genade en waarheid zijn er gekomen door Jezus Christus.

¹⁸ Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige God, Hij die zich aan de zijde van de Vader bevindt, Hij is het die ervoor heeft gezorgd dat men God kan kennen.

¹⁹ Toen de Joodse leiders vanuit Jeruzalem priesters en Levieten naar Johannes stuurden om te vragen: "Wie bent u?", was dit zijn getuigenis.

²⁰ Hij verklaarde eenduidig en onomwonden: "Ik ben niet de Messias."

²¹ Ze vroegen hem: "Wie bent u dan? Bent u Elia?" Hij zei: "Nee, ook niet." "Bent u de profeet?" Hij antwoordde: "Nee."

²² Toen vroegen ze: "Wie bent u dan? We moeten de mensen die ons hebben gestuurd toch een antwoord geven! Wie zegt u dat u bent?"

²³ Hij zei: “Zoals de profeet Jesaja zei: ‘Ik ben een stem die roept in de wildernis: Maak de weg van de Heer vrij.’ ”

²⁴ De mensen die door de farizeeën waren gestuurd,

²⁵ vroegen verder: “Waarom doopt u dan, als u niet de Messias bent en ook niet Elia, noch de profeet?”

²⁶ Johannes antwoordde: “Ik doop met water, maar tussen jullie staat Iemand die jullie niet herkennen.

²⁷ Hij is het, die na mij komt. Ik ben het niet waard om zijn schoenriem los te maken.”

²⁸ Dit gebeurde in Betanië, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes aan het dopen was.

²⁹ De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen. Hij zei: “Daar is het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt.

³⁰ Hij is het van wie ik heb gezegd: ‘Na mij komt Iemand die boven mij staat, want Hij bestond al voordat ik er was.’

³¹ Ik wist niet wie Hij was, maar ik kwam dopen met water zodat Hij aan Israël kon worden geopenbaard.”

³² Johannes getuigde: “Ik zag dat de Geest uit de hemel neerdaalde als een duif en op Hem bleef rusten.

³³ Ik wist niet wie Hij was, maar Degene die mij had gestuurd om met water te dopen, zei tegen mij: ‘De persoon op wie je de Geest ziet neerdalen en blijven rusten, Hij is het die doopt met de Heilige Geest.’

³⁴ Ik heb het zelf gezien; ik verklaar: Hij is de

Zoon van God.”

³⁵ De volgende dag stond Johannes er opnieuw met twee van zijn leerlingen.

³⁶ Hij keek naar Jezus, die daar langs kwam en zei: “Daar is het lam van God.”

³⁷ De twee leerlingen hoorden wat hij zei en gingen achter Jezus aan.

³⁸ Jezus draaide zich om, zag dat ze Hem volgden, en vroeg hen: “Wat willen jullie?” Zij antwoordden: “Rabbi” (dat betekent: Leraar), “waar verblijft U?”

³⁹ Jezus zei tegen hen: “Kom maar mee, dan zullen jullie het zien.” Ze kwamen met Hem mee en zagen waar Hij verbleef. Het was ongeveer vier uur 's middags en ze bleven de rest van die dag bij Hem.

⁴⁰ Eén van de twee die Johannes hadden horen spreken en die met Jezus waren meegegaan, was Andreas, de broer van Simon Petrus.

⁴¹ Hij zocht onmiddellijk zijn broer Simon op en zei tegen hem: “Wij hebben de Messias gevonden.” (Messias betekent: Christus, gezalfde.)

⁴² Andreas bracht Simon bij Jezus. Jezus keek hem aan en zei: “Jij bent Simon, de zoon van Johannes. Voortaan zal je Kefas genoemd worden.” (Die naam betekent: Petrus, rots.)

⁴³ De volgende dag besloot Jezus naar Galilea te gaan. Hij zocht Filippus op en zei tegen hem: “Kom met Mij mee.”

⁴⁴ Filippus kwam uit Betsaïda, de thuisstad van Andreas en Petrus.

⁴⁵ Filippus zocht Natanaël op en zei tegen hem: “We hebben Hem gevonden, over Wie Mozes

schreef in de Wet en over wie ook de profeten schreven. Het is Jezus, de zoon van Jozef, uit Nazaret.”

⁴⁶ Natanaël vroeg hem: “Kan uit Nazaret iets goeds komen?” Filippus antwoordde: “Kom maar mee, dan zal je het zien.”

⁴⁷ Jezus zag Natanaël aankomen en zei: “Daar is een echte Israëliet, iemand die door en door eerlijk is.”

⁴⁸ Natanaël vroeg Hem: “Hoe kent U mij?” Jezus antwoordde: “Ik had je al gezien voordat Filippus je riep, toen je onder de vijgenboom zat.”

⁴⁹ Natanaël verklaarde: “Rabbi, U bent de Zoon van God, U bent de koning van Israël.”

⁵⁰ Jezus antwoordde: “Geloof jij omdat Ik tegen je zei dat Ik je onder de vijgenboom zag zitten? Jij zal grotere dingen zien.”

⁵¹ Jezus vervolgde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen de hemel zien opengaan en Gods engelen zien opstijgen en neerdalen op de Mensenzoon.”

2

¹ Op de derde dag was er in Kana in Galilea een huwelijksfeest en Jezus' moeder was daar.

² Jezus en zijn leerlingen waren ook voor het huwelijksfeest uitgenodigd.

³ Toen de wijn opraakte, zei Jezus' moeder tegen Hem: “Ze hebben geen wijn meer.”

⁴ Jezus antwoordde: “Wat hebben wij daarmee te maken? Mijn moment is nog niet gekomen.”

⁵ Zijn moeder zei tegen de mensen die opdien- den: “Doe wat Hij tegen jullie zegt.”

⁶ Nu stonden daar zes stenen watervaten voor het joodse reinigingsritueel, elk met een inhoud van tachtig tot honderd liter.

⁷ Jezus zei tegen de mensen die opdienden: "Vul die vaten met water." Ze vulden ze tot de rand.

⁸ Jezus zei tegen hen: "Scheep er nu wat uit en breng het naar de ceremoniemeester." Dat deden ze.

⁹ De ceremoniemeester proefde van het water dat wijn was geworden. Hij wist niet waar het vandaan kwam, maar de mensen die opdienden wisten dat wel. De ceremoniemeester riep de bruidegom,

¹⁰ en zei tegen hem: "Iedereen zet eerst de goede wijn voor, en wanneer de gasten dronken zijn, de minder goede. Maar jij hebt de goede wijn bewaard tot nu."

¹¹ Dit was het eerste wonderlijke teken dat Jezus verrichtte, in Kana in Galilea. Zo toonde Hij zijn grootheid – en zijn leerlingen geloofden in Hem.

¹² Daarna ging Hij naar Kafarnaüm, met zijn moeder, zijn broers en zijn leerlingen. Daar bleven ze enkele dagen.

¹³ Binnenkort zou het Joodse Pesachfeest plaatsvinden en Jezus ging naar Jeruzalem.

¹⁴ Op het tempelterrein trof Hij de verkopers van runderen, schapen en duiven aan en zag Hij de geldwisselaars zakendoen.

¹⁵ Hij maakte een zweep van touw en verjoeg alle mensen van het tempelterrein, en ook de schapen en runderen. Verder duwde Hij de tafels van de geldwisselaars omver, zodat hun geld op

de grond viel.

¹⁶ Tegen de verkopers van de duiven zei Hij: “Neem ze hier weg, maak van het huis van mijn Vader geen marktplaats.”

¹⁷ Toen herinnerden zijn leerlingen zich dat in de Schriften staat: “Mijn inzet voor uw huis zal alles van mij vragen.”

¹⁸ De Joodse leiders zeiden tegen Jezus: “Doe eens een wonderlijk teken om te bewijzen dat U het recht hebt om deze dingen te doen!”

¹⁹ Jezus antwoordde: “Breek deze tempel maar af; dan zal Ik hem in drie dagen heropbouwen.”

²⁰ Toen zeiden de Joodse leiders: “De bouw van deze tempel heeft 46 jaar in beslag genomen, en U gaat hem in drie dagen heropbouwen?”

²¹ Met “de tempel” bedoelde Jezus echter zijn lichaam.

²² Later, toen Hij uit de dood was verrezen, herinnerden zijn leerlingen zich dat Hij dit had gezegd; toen geloofden ze de Schriften en hetgeen Jezus had gezegd.

²³ Tijdens het Pesachfeest, toen Jezus in Jeruzalem was, kwamen velen tot geloof in Hem, omdat ze de wonderlijke tekenen zagen die Hij verrichtte.

²⁴ Jezus vertrouwde zich echter niet aan hen toe, omdat Hij iedereen doorzag.

²⁵ Niemand hoefde Hem uitleg over de mens te geven, want Hij wist wat er in de mens omgaat.

3

¹ Een van de Joodse leiders was een man die Nikodemus heette, een farizeeër.

² Op een nacht ging hij naar Jezus toe en zei: “Rabbi, wij weten dat U een leraar bent die van God komt, want niemand kan de wonderlijke tekenen verrichten die U verricht, tenzij met Gods hulp.”

³ Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan Gods koninkrijk zien, tenzij hij opnieuw wordt geboren.”

⁴ Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan een mens geboren worden als hij reeds volwassen is? Hij kan toch niet in de schoot van zijn moeder terugkeren en een tweede keer geboren worden?”

⁵ Jezus antwoordde: “Ik zeg je nadrukkelijk, niemand kan Gods koninkrijk binnengaan, tenzij hij wordt geboren uit water en door de Geest.

⁶ Het menselijk lichaam wordt geboren uit de mens, maar het geestelijke wordt geboren door het werk van Gods Geest.

⁷ Wees niet verbaasd dat Ik tegen je heb gezegd dat je opnieuw geboren moet worden.

⁸ De wind waait waar hij naartoe wil en je kan zijn geluid horen, maar je weet niet waar hij vandaan komt en waar hij naartoe gaat. Zo is het ook met iedereen die door het werk van de Geest is geboren.”

⁹ Nikodemus vroeg Hem: “Hoe kan dat?”

¹⁰ Jezus antwoordde: “Jij bent het die Israël onderwijst en jij begrijpt dit niet?

¹¹ Ik zeg je nadrukkelijk, wij spreken over wat wij weten, en wij getuigen van wat wij hebben gezien. En toch aanvaarden jullie onze getuigenis niet.

¹² Als jullie Mij niet geloven wanneer ik over

aardse zaken spreek, hoe zullen jullie Mij dan geloven wanneer ik over hemelse zaken spreek?

¹³ Er is nog nooit iemand naar de hemel gegaan; alleen Hij die uit de hemel is gekomen, de Mensenzoon, is er geweest.

¹⁴ En zoals Mozes in de wildernis de slang omhooghief, zo moet de Mensenzoon worden omhooggeheven,

¹⁵ opdat ieder die in Hem gelooft het eeuwig leven zal hebben.

¹⁶ Zo had God de wereld lief: door zijn enige Zoon te geven, opdat ieder die in Hem gelooft het eeuwig leven zou hebben en niet verloren zou gaan.

¹⁷ God heeft de Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te veroordelen, maar om de wereld te redden.

¹⁸ Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is reeds veroordeeld omdat hij niet zijn vertrouwen op Gods enige Zoon heeft gesteld.

¹⁹ Het zit zo met het Oordeel: het licht is naar de wereld gekomen, maar de mensen hielden meer van het duister dan van het licht, want hun daden waren slecht.

²⁰ Ieder die kwaad doet, haat het licht; hij weigert naar het licht toe te komen, omdat zijn daden dan worden onthuld.

²¹ Maar wie oprecht leeft, komt naar het licht toe, zodat zal blijken dat hij zijn daden heeft verricht uit gehoorzaamheid aan God."

²² Later ging Jezus met zijn leerlingen naar het gebied Judea. Hij verbleef daar enige tijd en doopte.

²³ Ook Johannes doopte, in Enon, dicht bij Salim. Daar was veel water en de mensen kwamen ernaartoe om te worden gedoopt.

²⁴ Johannes was toen nog niet gevangengezet.

²⁵ Enkele leerlingen van Johannes kregen onenigheid met een Joodse leider over het Joodse reinigingsritueel.

²⁶ Ze gingen naar Johannes toe en vroegen hem: "Rabbi, de Man die bij u was aan de overkant van de Jordaan, die u heeft aangeduid, Hij is aan het dopen en de mensen gaan allemaal naar Hem toe."

²⁷ Johannes antwoordde: "Een mens kan enkel ontvangen wat hem vanuit de hemel wordt geschonken.

²⁸ Jullie zijn er zelf getuige van dat ik heb gezegd: 'Ik ben de Messias niet, maar ik ben voor Hem uitgestuurd.'

²⁹ Wie de bruid krijgt, is de bruidegom, maar de beste vriend van de bruidegom staat naar de bruidegom te luisteren en verheugt zich wanneer hij de stem van de bruidegom hoort. Dat geldt ook voor mij: ik ben vervuld met vreugde.

³⁰ Hij moet meer aanzien krijgen, en ik minder."

³¹ Hij die van boven komt, staat boven allen; wie uit de aarde voortkomt, is aards en spreekt op aardse wijze. Hij die uit de hemel komt en boven alles staat,

³² getuigt van hetgeen Hij heeft gezien en gehoord, en niemand aanvaardt zijn getuigenis.

³³ Maar wie zijn getuigenis wel aanvaardt, bevestigt zo dat God betrouwbaar is.

³⁴ Hij die door God gezonden is, spreekt de woorden van God, want God schenkt de Geest zonder enige beperking.

³⁵ De Vader heeft de Zoon lief en heeft Hem alle macht gegeven.

³⁶ Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwig leven. Wie daarentegen weigert de Zoon te gehoorzamen, zal het leven niet ervaren, maar Gods straf ondervinden.

4

¹ Jezus kwam te weten dat de farizeeën hadden gehoord dat Hij meer volgelingen maakte en doopte dan Johannes.

² (Het was echter niet Jezus zelf die doopte, maar zijn leerlingen.)

³ Daarom verliet Hij Judea en reisde Hij terug naar Galilea.

⁴ Hij moest door Samaria heen,

⁵ en zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef had nagelaten.

⁶ Daar bevond zich de Jakobsbron. Vermoeid van de reis ging Jezus bij de bron zitten. Het was ongeveer twaalf uur 's middags.

⁷ Toen er een vrouw uit Samaria water kwam putten, vroeg Jezus haar: "Wilt u Mij wat te drinken geven?"

⁸ Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.

⁹ De Samaritaanse vrouw vroeg: "Hoe kan U, een Jood, mij, een Samaritaanse, om drinken

vragen?” Joden gaan namelijk niet om met Samaritanen.

¹⁰ Jezus antwoordde: “Als je zou weten wat God kan geven en Wie het is die jou om drinken vraagt, dan zou jij Hém om drinken vragen en Hij zou je het water geven dat leven geeft.”

¹¹ De vrouw zei: “Meneer, U hebt geen emmer en de put is diep; hoe komt U dan aan dat water dat leven geeft?”

¹² U bent toch niet machtiger dan onze voorvader Jakob, die ons de bron heeft nagelaten? Hij heeft er zelf van gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.”

¹³ Jezus antwoordde: “Ieder die van dit water drinkt, zal opnieuw dorst krijgen.

¹⁴ Maar wie van het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Integendeel, het water dat Ik geef, zal binnenin hem een bron worden, waaruit water opwelt tot in het eeuwig leven.”

¹⁵ De vrouw vroeg: “Meneer, geef mij dit water! Dan zal ik geen dorst meer krijgen en hoef ik niet meer hierheen te komen om water te putten.”

¹⁶ Jezus zei: “Ga je man roepen en kom dan samen terug.”

¹⁷ De vrouw antwoordde: “Ik heb geen man.” Jezus zei tegen haar: “Het klopt wat je zegt; je hebt geen man.

¹⁸ Je hebt namelijk vijf mannen gehad, en degene die je nu hebt is je man niet. Wat je hebt gezegd, is waar.”

¹⁹ De vrouw antwoordde: “Meneer, ik zie dat U een profeet bent.

²⁰ Onze voorvaders hebben God aanbeden op deze berg, maar jullie zeggen dat Jeruzalem de plaats is waar men God behoort te aanbidden.”

²¹ Jezus zei: “Geloof Mij, mevrouw, er komt een tijd dat jullie de Vader noch op deze berg noch in Jeruzalem zullen aanbidden.

²² Jullie aanbidden God zonder Hem te kennen, wij kennen de God die wij aanbidden. De redding komt immers van het Joodse volk.

²³ Er komt echter een tijd – en het is nu al zover – dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden door de kracht van de Geest en in overeenstemming met de waarheid. De Vader wil door dat soort mensen worden aanbeden.

²⁴ God is Geest en wie Hem aanbidt, moet Hem aanbidden door de kracht van de Geest en in overeenstemming met de waarheid.”

²⁵ De vrouw zei: “Ik weet dat de Messias komt, Hij die Christus wordt genoemd. Wanneer Hij komt, zal Hij ons alles uitleggen.”

²⁶ Jezus zei: “Die persoon ben Ik, je spreekt met Hem.”

²⁷ Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug. Ze waren verbaasd dat Jezus met een vrouw praatte. Maar niemand vroeg: “Waarom doet U dat?”, of: “Waarom praat U met haar?”

²⁸ De vrouw liet haar emmer achter, ging naar de stad, en zei tegen de mensen:

²⁹ “Kom kijken, er is iemand die me alles heeft verteld wat ik heb gedaan. Zou Hij de Messias zijn?”

³⁰ Ze kwamen de stad uit, naar Jezus toe.

³¹ Intussen drongen Jezus' leerlingen bij Hem

aan: "Rabbi, eet toch iets!"

³² Maar Hij zei: "Ik leef van voedsel dat jullie niet kennen."

³³ De leerlingen vroegen elkaar: "Niemand heeft Hem toch eten gebracht?"

³⁴ Maar Jezus zei tegen hen: "Mijn voedsel is dat Ik doe wat Hij wil, die Mij heeft gestuurd, en dat Ik het werk voltooi dat Hij Mij heeft gegeven."

³⁵ Zeggen jullie niet: Nog vier maanden en dan komt de oogst? Let op, Ik zeg tegen jullie: als je goed kijkt, zie je dat de velden wit zijn, klaar voor de oogst.

³⁶ De maaier ontvangt reeds loon; hij verzamelt een opbrengst voor het eeuwig leven. Zo komt het dat de zaaier zich samen met de maaier verheugt.

³⁷ Hier is het gezegde 'De één zaait, de ander maait' van toepassing.

³⁸ Ik heb jullie uitgezonden om een oogst binnen te halen waarvoor jullie niet hebben gewerkt. Anderen hebben gewerkt, en jullie oogsten de vruchten van hun werk."

³⁹ Door de getuigenis van de vrouw die zei: "Hij heeft me alles verteld wat ik ooit heb gedaan", kwamen veel Samaritanen uit die stad tot geloof in Jezus.

⁴⁰ Daarom kwamen de Samaritanen Jezus vragen bij hen te blijven. Hij bleef er twee dagen,

⁴¹ en door hetgeen Hij vertelde kwamen nog meer mensen tot geloof.

⁴² Zij zeiden tegen de vrouw: "Wij geloven niet langer omwille van wat jij hebt gezegd; nu we zelf

naar Hem hebben geluisterd, beseffen we dat Hij werkelijk de redder van de wereld is.”

⁴³ Na die twee dagen vervolgde Jezus zijn reis naar Galilea.

⁴⁴ Jezus had zelf verklaard dat een profeet in zijn thuisstad geen erkenning krijgt.

⁴⁵ Maar toen Hij in Galilea aankwam, verwelkomden de Galileeërs Hem. Ze waren namelijk bij het feest in Jeruzalem geweest en hadden gezien wat Hij tijdens het feest had gedaan.

⁴⁶ Hij kwam opnieuw in Kana in Galilea, waar Hij het water in wijn had veranderd. Er was toen in Kapernaüm een koninklijk functionaris, van wie de zoon ernstig ziek was.

⁴⁷ Toen hij hoorde dat Jezus vanuit Judea naar Galilea was gekomen, ging hij naar Hem toe en smeekte hij Hem om zijn zoon, die op sterven lag, te komen genezen.

⁴⁸ Jezus zei tegen hem: “Willen jullie dan niet geloven tenzij jullie tekenen en wonderen zien?”

⁴⁹ Maar de koninklijk functionaris antwoordde: “Heer, kom alstublieft mee, voordat mijn kind sterft.”

⁵⁰ Jezus antwoordde: “Ga gerust naar huis, je zoon is gezond.” De man geloofde wat Jezus tegen hem had gezegd en vertrok.

⁵¹ Hij was nog onderweg, toen zijn dienaren hem tegemoetkwamen met het bericht dat zijn kind gezond was.

⁵² Hij vroeg wanneer het kind beter was geworden. Ze antwoordden: “Gisteren om één uur 's middags is de koorts verdwenen.”

⁵³ De vader beseftte dat dit het tijdstip was waarop Jezus had gezegd: “Je zoon is gezond.” Hij kwam tot geloof, en ook iedereen die bij hem in huis woonde.

⁵⁴ Dit was de tweede keer dat Jezus een wonderlijk teken verrichtte nadat Hij vanuit Judea naar Galilea was teruggekomen.

5

¹ Later reisde Jezus naar Jeruzalem voor een Joods feest.

² Nu is er bij de Schaapspoort in Jeruzalem een badhuis met vijf zuilengalerijen; in het Aramees heet het Betzata.

³ Daar lagen veel mensen met ernstige aandoeningen: ze waren blind, verlamd of hadden een andere handicap.

⁵ Er was daar iemand die al 38 jaar aan zijn aandoening leed.

⁶ Jezus zag hem liggen, wist dat hij al lange tijd aan die aandoening leed en vroeg hem: “Wil je gezond worden?”

⁷ De man antwoordde: “Meneer, ik heb niemand om me het bad in te helpen wanneer het water in beweging komt. Telkens als ik ga, is een ander mij voor.”

⁸ Jezus zei: “Sta op, neem je mat op en wandel.”

⁹ De man werd meteen gezond; hij nam zijn mat op en wandelde rond. Dit gebeurde op een sabbat.

¹⁰ Daarom zeiden de Joodse leiders tegen de genezen man: “Het is sabbat, je mag je mat niet dragen.”

¹¹ Maar hij antwoordde: “Hij die mij gezond gemaakt heeft, zei tegen mij: ‘Neem je draagmat op en wandel.’ ”

¹² Zij vroegen hem: “Wie is die Man die tegen je zei dat je je draagmat moest opnemen en moest wandelen?”

¹³ Maar de man die genezen was, wist niet wie het was, want Jezus had zich teruggetrokken in de menigte die zich daar bevond.

¹⁴ Later trof Jezus hem aan op het tempelterrein. Hij zei tegen hem: “Luister. Je bent nu genezen. Zorg dat je niet meer zondigt; anders zal je iets ergers overkomen.”

¹⁵ De man vertrok en vertelde aan de Joodse leiders dat het Jezus was die hem gezond had gemaakt.

¹⁶ Toen begonnen de Joodse leiders Jezus tegen te werken, omdat Hij dit op een sabbat had gedaan.

¹⁷ Maar Jezus zei tegen hen: “Mijn Vader is altijd al aan het werk; daarom werk Ik ook.”

¹⁸ Dit versterkte de Joodse leiders in hun bedoeling Jezus te doden, omdat Hij niet alleen de Joodse sabbatsregels had overtreden, maar ook God zijn Vader had genoemd en zichzelf dus aan God gelijkstelde.

¹⁹ Jezus reageerde daarop: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, de Zoon kan niets uit zichzelf doen, Hij kan enkel doen wat Hij de Vader ziet doen. Alles wat de Vader doet, doet de Zoon ook.

²⁰ De Vader houdt van de Zoon en toont Hem alles wat Hij doet. Hij zal Hem nog grotere daden tonen dan deze, en jullie zullen versteld staan.

²¹ Want zoals de Vader de doden doet verrijzen en hen doet leven, zo doet ook de Zoon leven wie Hij wil.

²² De Vader oordeelt over niemand; Hij heeft het Oordeel volledig aan de Zoon toevertrouwd.

²³ Daarom zullen alle mensen de Zoon eren zoals ze de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert ook de Vader niet, die Hem heeft gestuurd.

²⁴ Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie luistert naar hetgeen Ik zeg en gelooft in Degene die Mij heeft gestuurd, heeft het eeuwig leven en valt niet onder het Oordeel. Hij is overgegaan van de dood naar het leven.

²⁵ Ik zeg jullie nadrukkelijk, er komt een tijd – en het is nu al zover – dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen en zij die Hem horen, zullen leven.

²⁶ De Vader heeft de macht om leven te geven, en diezelfde macht om leven te geven heeft Hij aan de Zoon geschonken.

²⁷ Bovendien heeft Hij Hem de macht gegeven om het Oordeel te voltrekken, omdat Hij de aangekondigde Mensenzoon is.

²⁸ Verbaas je hierover niet. Er komt namelijk een tijd dat alle doden zijn stem zullen horen.

²⁹ Zij die het goede hebben gedaan, zullen verrijzen om het leven te ontvangen en zij die het verkeerde hebben gedaan, zullen verrijzen om het Oordeel te ondergaan.

³⁰ Ik kan niets doen uit Mijzelf; Ik oordeel op basis van wat Ik hoor, en mijn oordeel is rechtvaardig, omdat Ik niet gericht ben op mijn eigen wil, maar op de wil van Degene die Mij

gestuurd heeft.

³¹ Als Ik van Mijzelf getuig, is mijn getuigenis niet rechtsgeldig.

³² Er is echter iemand anders die van Mij getuigt en Ik weet dat de getuigenis die hij van Mij geeft, betrouwbaar is.

³³ Jullie hebben mensen naar Johannes gestuurd en zijn getuigenis is waar.

³⁴ Ik heb het niet nodig dat mensen van Mij getuigen, maar Ik zeg dit opdat jullie worden gered.

³⁵ Johannes was de lamp die brandde en licht gaf, en jullie waren een tijdlang bereid om van zijn licht te genieten.

³⁶ Ik beschik over een getuigenis die zwaarder doorweegt dan die van Johannes. De daden die de Vader Mij te doen geeft, de daden die Ik doe, die getuigen van Mij dat de Vader Mij heeft gezonden.

³⁷ En verder getuigt de Vader die Mij heeft gestuurd van Mij, maar jullie hebben nog nooit zijn stem gehoord of zijn gezicht gezien.

³⁸ Zijn getuigenis is jullie niet bijgebleven, omdat jullie niet geloven in Degene die Hij gezonden heeft.

³⁹ Jullie bestuderen de Schriften, omdat jullie denken dat zij het eeuwig leven bevatten, maar ook die getuigen van Mij.

⁴⁰ En toch willen jullie niet bij Mij komen om het leven te ontvangen.

⁴¹ Ik ben niet uit op goedkeuring van mensen,

⁴² maar Ik ken jullie: jullie hebben geen liefde voor God in je hart.

⁴³ Ik ben gekomen in de naam van mijn Vader en jullie aanvaarden Mij niet, maar als iemand anders op eigen gezag komt, aanvaarden jullie die persoon wel.

⁴⁴ Hoe kunnen jullie geloven als jullie graag goedkeuring van elkaar ontvangen in plaats van naar Gods goedkeuring te streven?

⁴⁵ Denk niet dat Ik jullie bij de Vader zal aanklagen. Het is Mozes, op wie jullie je hoop stellen, die jullie aanklaagt.

⁴⁶ Als jullie Mozes zouden geloven, zouden jullie ook Mij geloven, want hetgeen hij schreef gaat over Mij.

⁴⁷ Maar als jullie niet geloven wat hij schreef, hoe zullen jullie dan geloven wat Ik zeg?"

6

¹ Later vertrok Jezus naar de overkant van het Meer van Galilea. (Dit wordt ook het Meer van Tiberias genoemd.)

² Een grote menigte volgde Hem, want de mensen hadden de wonderlijke tekenen gezien die Hij had verricht bij mensen met ernstige aandoeningen.

³ Toen ging Jezus de berg op. Daar ging Hij zitten met zijn leerlingen.

⁴ Het was bijna Pesach, het Joodse paasfeest.

⁵ Jezus keek om zich heen en zag dat er een grote menigte naar Hem toekwam. Toen vroeg Hij aan Filippus: "Waar zullen we brood kopen, zodat deze mensen kunnen eten?"

⁶ Hij zei dit om Filippus op de proef te stellen, want Hij wist wat Hij van plan was.

⁷ Filippus antwoordde: "Zelfs tweehonderd denarie zou onvoldoende zijn om ervoor te zorgen dat iedereen wat eten zou krijgen."

⁸ Een van zijn andere leerlingen – Andreas, de broer van Simon Petrus – zei tegen Hem:

⁹ "Er is hier een jongen die vijf gerstebroden en twee vissen heeft, maar wat hebben we daar aan voor zoveel mensen?"

¹⁰ Jezus zei: "Zeg tegen de mensen dat ze moeten plaatsnemen." Er was op die plaats veel gras en de mensen namen plaats. Het aantal mannen bedroeg ongeveer vijfduizend.

¹¹ Toen nam Jezus de broden. Hij sprak het dankgebed uit en liet aan de mensen die hadden plaatsgenomen zoveel uitdelen als ze wilden. Hetzelfde deed hij met de vissen.

¹² Toen de mensen voldoende hadden gegeten, zei Jezus tegen zijn leerlingen: "Verzamel de overgebleven brokken, zodat er niets verloren gaat."

¹³ Ze verzamelden de brokken van de vijf gerstebroden die waren overgelaten door de mensen die hadden gegeten. Ze vulden er twaalf manden mee.

¹⁴ Bij het zien van het wonderlijke teken dat Jezus had verricht, zeiden de mensen: "Deze Man is werkelijk de profeet die naar de wereld zou komen."

¹⁵ Jezus merkte dat ze Hem onder dwang wilden meenemen om Hem tot koning uit te roepen. Daarom trok Hij zich weer terug, de berg op, om alleen te zijn.

¹⁶ Toen het avond werd, gingen zijn leerlingen

naar het meer.

¹⁷ Ze stapten in een boot om het meer over te steken, naar Kafarnaüm. Het was al donker geworden en Jezus was nog niet naar hen toe gekomen.

¹⁸ Doordat er een harde wind stond, werd het meer woelig.

¹⁹ Toen ze ongeveer vijf of zes kilometer hadden geroeid, zagen ze Jezus over het meer wandelen. Hij kwam dicht bij de boot en ze werden bang.

²⁰ Maar Hij zei tegen hen: “Ik ben het. Wees niet bang.”

²¹ Ze wilden Hem aan boord nemen, maar de boot kwam meteen op hun plaats van bestemming aan wal.

²² De volgende dag kwam de menigte die aan de overkant van het meer was gebleven tot het besef dat er slechts één bootje was geweest en dat Jezus niet samen met zijn leerlingen in de boot was gestapt, maar dat zijn leerlingen zonder Hem waren vertrokken.

²³ Dicht bij de plaats waar men het brood had gegeten nadat de Heer het dankgebed had uitgesproken, kwamen andere bootjes uit Tiberias aan.

²⁴ Toen de mensen zagen dat Jezus er niet was en zijn leerlingen ook niet, stapten ze in die bootjes en voeren ze naar Kafarnaüm om naar Hem te zoeken.

²⁵ Toen ze Jezus aan de overkant van het meer hadden gevonden, vroegen ze Hem: “Rabbi, wanneer bent U hier aangekomen?”

²⁶ Jezus antwoordde: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zoeken Mij niet omdat jullie wonderlijke tekenen hebben gezien, maar omdat jullie je hebben volgegeten met de broden.

²⁷ Zet je niet in voor voedsel dat bederft, maar voor het voedsel dat goed blijft tot in het eeuwig leven. De Mensenzoon zal het jullie geven, want God de Vader heeft zijn stempel van goedkeuring op Hem gedrukt."

²⁸ De mensen vroegen Hem: "Hoe kunnen we ervoor zorgen dat we doen wat God wil dat we doen?"

²⁹ Jezus antwoordde: "Wat God wil dat jullie doen is: geloven in Degene die Hij heeft gezonden."

³⁰ Ze vroegen Jezus: "Welk wonderlijke teken gaat U verrichten, zodat wij het kunnen zien en U dan geloven? Wat gaat U doen?"

³¹ Onze voorouders aten het manna toen ze in de wildernis waren. Er staat immers in de Schriften: 'Hij gaf hun brood uit de hemel te eten.' "

³² Jezus antwoordde: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, het was niet Mozes die jullie het brood uit de hemel gaf, maar mijn Vader. Hij geeft jullie het ware brood uit de hemel.

³³ Want het brood van God is het brood dat uit de hemel neerdaalt en leven aan de wereld geeft."

³⁴ Ze zeiden tegen Hem: "Heer, geef ons voortdurend dat brood."

³⁵ Jezus zei tegen hen: "Ik ben het brood dat leven geeft. Wie bij Mij komt, zal nooit meer honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.

³⁶ Maar zoals Ik jullie al gezegd heb: jullie hebben Mij gezien en toch geloven jullie niet.

³⁷ Ieder die de Vader aan Mij toevertrouwt, zal bij Mij komen en wie bij Mij komt, zal niet door Mij worden weggestuurd.

³⁸ Ik ben namelijk niet uit de hemel neergedaald om te doen wat Ik zelf wil, maar om te doen wat Hij wil, die Mij gestuurd heeft.

³⁹ En wat Hij die Mij gestuurd heeft wil, is dat Ik geen van de mensen die Hij Mij heeft toevertrouwd, verloren laat gaan, maar dat Ik hen doe verrijzen op de Laatste Dag.

⁴⁰ Dit is wat mijn Vader wil: dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, het eeuwig leven zal hebben en dat Ik hem op de Laatste Dag zal doen verrijzen.”

⁴¹ De Joodse leiders begonnen over Jezus te mopperen, omdat Hij had gezegd: “Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald.”

⁴² Ze zeiden: “Is dit niet Jezus de zoon van Jozef? Wij weten wie zijn vader en moeder zijn. Hoe kan Hij dan zeggen: ‘Ik ben uit de hemel neergedaald?’ ”

⁴³ Jezus zei tegen hen: “Mopper niet zo onder elkaar.

⁴⁴ Niemand kan bij Mij komen tenzij de Vader, die Mij heeft gestuurd, hem naar Mij toe leidt. Dan zal Ik hem op de Laatste Dag doen verrijzen.

⁴⁵ In de Profeten staat: ‘Zij zullen allen door God worden onderwezen.’ Ieder die naar de Vader luistert en van Hem heeft geleerd, komt bij Mij.

⁴⁶ Niemand heeft de Vader gezien; alleen Hij die door God is gestuurd heeft de Vader gezien.

⁴⁷ Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie gelooft, heeft het eeuwig leven.

⁴⁸ Ik ben het brood dat leven geeft.

⁴⁹ Jullie voorouders aten manna toen ze in de wildernis waren, en ze zijn gestorven.

⁵⁰ Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald; wie ervan eet, zal niet sterven.

⁵¹ Ik ben het brood dat leven geeft en dat uit de hemel is neergedaald; als iemand van dit brood eet, zal hij voor eeuwig leven. Het brood dat Ik geef om de wereld te doen leven is mijn lichaam.”

⁵² De Joodse leiders begonnen met elkaar te ruziën. Ze zeiden: “Hoe kan Hij ons zijn lichaam te eten geven?”

⁵³ Jezus zei tegen hen: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, als jullie niet van het lichaam van de Mensenzoon eten en van zijn bloed drinken, kunnen jullie het eeuwig leven niet in je hebben.

⁵⁴ Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, heeft het eeuwig leven, en op de Laatste Dag zal Ik hem doen verrijzen.

⁵⁵ Want mijn lichaam is het ware voedsel en mijn bloed de ware drank.

⁵⁶ Wie van mijn lichaam eet en van mijn bloed drinkt, hoort bij Mij en Ik bij hem.

⁵⁷ Zoals Ik leef dankzij de Vader die het leven geeft, de Vader die Mij heeft gezonden, zo is het ook met wie van Mij eet: hij zal leven dankzij Mij.

⁵⁸ Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals het brood dat de

voorouders aten. Zij zijn gestorven, maar wie van dit brood eet, zal voor eeuwig leven.”

⁵⁹ Dit is wat Hij zei in de synagoge in Kafarnaüm, toen Hij daar onderwees.

⁶⁰ Veel van zijn leerlingen die hiernaar hadden geluisterd, zeiden: “Dit zijn harde woorden; wie kan ernaar luisteren?”

⁶¹ Jezus had door dat zijn leerlingen hierover aan het mopperen waren. Daarom vroeg Hij hen: “Ergeren jullie je hieraan?”

⁶² Wat als jullie de Mensenzoon zien teruggaan naar waar Hij eerder was?

⁶³ Het is de Geest die leven geeft; menselijke inspanningen baten niet. Wat Ik jullie heb verteld, is van de Geest en geeft leven.

⁶⁴ Maar sommigen van jullie geloven niet.” Jezus wist namelijk vanaf het begin wie er niet geloofden en wie het was die Hem zou verraden.

⁶⁵ Hij zei: “Daarom had Ik tegen jullie gezegd dat niemand bij Mij kan komen tenzij de Vader hem ertoe in staat stelt.”

⁶⁶ Vanaf toen keerden veel van zijn leerlingen zich van Hem af; ze wilden niet meer met Hem omgaan.

⁶⁷ Jezus vroeg aan de Twaalf: “Willen ook jullie niet weggaan?”

⁶⁸ Simon Petrus antwoordde: “Heer, naar wie zouden we toe gaan? De woorden die U spreekt, bieden het eeuwig leven.

⁶⁹ Wij geloven en beseffen dat U de door God gestuurde Heilige bent.”

⁷⁰ Jezus zei tegen Petrus: “Ik heb jullie zelf gekozen, alle twaalf, maar één van jullie is een

duivel.”

⁷¹ Hij bedoelde Judas, de zoon van Simon Iskariot. Hij was een van de Twaalf en hij was het die Jezus zou verraden.

7

¹ Later reisde Jezus rond in Galilea. Hij wilde niet in Judea rondreizen, want de Joodse leiders waren van plan Hem te doden.

² Binnenkort zou het Joodse Loofhuttenfeest plaatsvinden.

³ Daarom zeiden Jezus' broers tegen Hem: “Vertrek toch; ga naar Judea. Dan kunnen je leerlingen de bijzondere dingen zien die Jij doet.

⁴ Immers, niemand die bekend wil zijn, gaat in het geheim te werk. Als Jij al die bijzondere dingen doet, maak Jezelf dan aan de wereld bekend!”

⁵ Zelfs zijn broers geloofden namelijk niet in Hem.

⁶ Jezus antwoordde: “Mijn moment is nog niet gekomen, maar voor jullie is elk tijdstip goed.

⁷ De wereld kan jullie niet haten, maar ze haat Mij, omdat Ik verklaar dat de dingen die zij doet, slecht zijn.

⁸ Gaan jullie maar naar het feest. Ik ga niet naar dit feest omdat mijn moment nog niet is gekomen.”

⁹ Nadat Hij dit tegen hen had gezegd, bleef Hij in Galilea.

¹⁰ Maar toen zijn broers naar het feest waren vertrokken, ging Hij zelf ook – onopvallend en in het geheim.

¹¹ Tijdens het feest zochten de Joodse leiders naar Jezus. Ze vroegen: "Waar is Hij?"

¹² Onder de mensen werd veel over Hem gefluisterd. Sommigen zeiden: "Hij is een goed mens". Anderen zeiden: "Welnee, Hij misleidt het volk."

¹³ Maar uit angst voor de Joodse leiders sprak niemand openlijk over Jezus.

¹⁴ Halverwege het feest ging Jezus naar het tempelterrein; daar onderwees Hij.

¹⁵ De Joodse leiders verbaasden zich. Ze vroegen: "Hoe weet die Man dat allemaal? Hij heeft geen onderwijs genoten."

¹⁶ Jezus reageerde: "Mijn onderwijs komt niet van Mijzelf, maar van Degene die Mij heeft gestuurd.

¹⁷ Als iemand ernaar verlangt, te doen wat God wil, zal hij weten of mijn onderwijs van God komt, of dat Ik spreek namens Mijzelf.

¹⁸ Wie namens zichzelf spreekt, is uit op eer voor zichzelf, maar wie wil dat degene die hem heeft gestuurd de eer krijgt, is oprecht en heeft geen kwaad in de zin.

¹⁹ Heeft Mozes jullie niet de Wet gegeven? Maar niemand van jullie houdt zich aan de Wet. Waarom willen jullie Mij doden?"

²⁰ De menigte antwoordde: "U heeft een demon in U. Wie probeert U te doden?"

²¹ Jezus antwoordde: "Ik heb één bijzondere daad verricht en jullie verbazen je allemaal.

²² Mozes heeft jullie de besnijdenis gegeven – niet dat de besnijdenis van Mozes komt; ze komt

van de aartsvaders – en daarom besnijden jullie jongetjes ook op de sabbat.

²³ Maar als iemand op de sabbat wordt besneden om te vermijden dat de Wet van Mozes wordt overtreden, waarom zijn jullie dan boos dat Ik iemand gezond heb gemaakt op de sabbat?

²⁴ Stop met oordelen op basis van uiterlijkheden, en oordeel op basis van wat rechtvaardig is.”

²⁵ Sommige inwoners van Jeruzalem vroegen: “Is dit niet de Man die ze willen doden?

²⁶ Maar kijk, Hij spreekt in het openbaar en ze zeggen er niets van. Zouden de autoriteiten misschien beseffen dat Hij de Messias is?

²⁷ Van deze Man weten we echter waar Hij vandaan komt, terwijl niemand weet waar de Messias vandaan komt.”

²⁸ Toen Jezus op het tempelterrein aan het onderwijzen was, riep Hij uit: “Jullie weten wie Ik ben en waar Ik vandaan kom. Maar Ik ben niet namens Mijzelf gekomen. Hij die Mij gestuurd heeft, is de waarheid en jullie kennen Hem niet.

²⁹ Ik ken Hem, omdat Ik bij Hem vandaan kom; Hij heeft Mij gezonden.”

³⁰ Toen probeerden ze Hem te arresteren, maar niemand slaagde erin Hem te grijpen, want zijn moment was nog niet gekomen.

³¹ Toch geloofden veel mensen in Hem. Zij zeiden: “Wanneer de Messias komt, zal Hij toch niet meer wonderlijke tekenen verrichten dan deze Man?”

³² De farizeeën hoorden dat de mensen dit over Jezus fluisterden en de hoofdpriesters en

farizeeën stuurden tempelwachters om Hem te arresteren.

³³ Toen zei Jezus: “Ik zal nog even bij jullie zijn; dan ga Ik terug naar Degene die Mij heeft gestuurd.

³⁴ Jullie zullen Mij zoeken zonder Mij te vinden en waar Ik dan zal zijn, kunnen jullie niet komen.”

³⁵ De Joodse mensen zeiden tegen elkaar: “Waar zou Hij naartoe gaan, dat wij Hem niet zullen vinden? Hij zal toch niet naar de Joodse diaspora in het buitenland gaan, om de Grieken te onderwijzen?

³⁶ Wat bedoelde Hij toen Hij zei: ‘Jullie zullen Mij zoeken zonder Mij te vinden en waar Ik dan zal zijn, kunnen jullie niet komen?’”

³⁷ Op de laatste en belangrijkste dag van het feest ging Jezus voor de menigte staan en riep Hij uit: “Als iemand dorst heeft, laat hij dan bij Mij komen en drinken.

³⁸ Zoals in de Schriften staat over wie in Mij gelooft: uit zijn binnenste zullen rivieren stromen van water dat leven geeft.”

³⁹ Hij zei dit over de Geest, die de mensen die in Jezus geloofden, zouden ontvangen. De Geest was er echter nog niet, want Jezus was nog niet naar Gods glorie teruggekeerd.

⁴⁰ Toen sommige mensen deze woorden hoorden, zeiden ze: “Deze Man is werkelijk de profeet.”

⁴¹ Anderen zeiden: “Hij is de Messias.” Nog anderen zeiden: “De Messias komt toch niet uit Galilea?”

⁴² Zeggen de Schriften niet dat de Messias een van de afstammelingen van David zal zijn en uit Betlehem, de woonplaats van David, zal komen?"

⁴³ Zo ontstond er verdeeldheid onder de mensen over Wie Hij was.

⁴⁴ Sommigen probeerden Jezus te arresteren, maar niemand slaagde erin Hem te grijpen.

⁴⁵ Toen gingen de tempelwachters terug naar de hoofdpriesters en farizeeën. Die vroegen hen: "Waarom hebben jullie Hem niet meegebracht?"

⁴⁶ De tempelwachters antwoordden: "Er heeft nog nooit iemand gesproken zoals Hij."

⁴⁷ De farizeeën reageerden: "Heeft Hij jullie misschien ook misleid?"

⁴⁸ Geen van de leiders en geen van de farizeeën gelooft toch in Hem?

⁴⁹ Maar deze massa heeft geen besef van de Wet en zij is vervloekt!"

⁵⁰ Nikodemus, die eerder bij Jezus was geweest en die een van de farizeeën was, vroeg hen:

⁵¹ "Volgens onze wetten mag een mens toch niet worden veroordeeld zonder dat hij eerst wordt verhoord en zonder dat wordt onderzocht wat hij heeft gedaan?"

⁵² Ze antwoordden: "Kom jij soms ook uit Galilea? Ga het maar na, dan zal je ontdekken dat uit Galilea geen profeet kan komen."

⁵³ Toen ging iedereen naar huis.

8

¹ Jezus vertrok naar de Olijfberg.

² Toen Hij de volgende ochtend naar het tempelterrein terugkeerde, kwam heel het volk naar Hem toe. Hij ging zitten en onderwees hen.

³ Toen brachten de Schriftgeleerden en de farizeeën een vrouw naar Hem toe, die op overspel betrap was. Ze zetten haar in het midden,

⁴ en zeiden tegen Jezus: "Leraar, deze vrouw is op heterdaad op overspel betrap.

⁵ Mozes heeft ons in de Wet bevolen dat zo'n vrouw gestenigd moet worden. Wat vindt U?"

⁶ Ze zeiden dit om Hem op de proef te stellen, om iets te hebben waarvan ze Hem zouden kunnen beschuldigen. Maar Jezus boog zich voorover en schreef met zijn vinger op de grond.

⁷ Toen ze bleven doorvragen, ging Hij rechtop zitten en zei Hij tegen hen: "Wie van jullie heeft nog nooit gezondigd? Laat die persoon de eerste steen naar haar gooien."

⁸ Hij boog zich opnieuw voorover en schreef op de grond.

⁹ Toen ze dat hoorden, vertrokken ze een voor een, te beginnen met de oudsten. Jezus bleef alleen achter met de vrouw die in het midden had gestaan.

¹⁰ Jezus ging weer rechtop zitten en vroeg haar: "Waar zijn ze? Heeft niemand je veroordeeld?"

¹¹ Ze zei: "Niemand, meneer." Jezus zei: "Ik veroordeel je ook niet. Je mag gaan. Zorg dat je voortaan niet meer zondigt."

¹² Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. Hij zei: "Ik ben het licht voor de wereld. Wie Mij volgt, leeft niet meer in het duister, maar heeft het licht dat leven geeft."

13 De farizeeën zeiden tegen Hem: “U getuigt van Uzelf; uw getuigenis is dus niet rechtsgeldig.”

14 Jezus antwoordde: “Al getuig Ik van Mezelf, mijn getuigenis is rechtsgeldig, omdat Ik weet waar Ik vandaan kom en waar Ik naartoe ga. Jullie daarentegen weten niet waar Ik vandaan kom of waar Ik naartoe ga.

15 Jullie oordelen aan de hand van menselijke maatstaven; Ik oordeel niemand.

16 Maar zelfs als Ik oordeel, dan is mijn oordeel rechtsgeldig, want Ik ben niet alleen. Ik ben samen met de Vader, die Mij heeft gestuurd.

17 Zelfs in jullie Wet staat dat de getuigenis van twee personen rechtsgeldig is.

18 Van Mij getuigen Ikzelf en de Vader die Mij gestuurd heeft.”

19 Ze vroegen Hem: “Waar is uw vader dan?” Jezus antwoordde: “Jullie kennen noch Mij, noch mijn Vader. Als jullie Mij zouden kennen, zouden jullie ook mijn Vader kennen.”

20 Dit is wat Jezus zei toen Hij onderwees in de buurt van de offerkist op het tempelterrein. En niemand arresteerde Hem, want zijn moment was nog niet gekomen.

21 Opnieuw sprak Jezus de mensen toe. “Ik ga weg, jullie zullen Mij zoeken en jullie zullen sterven in je zondige staat. Waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.”

22 De Joodse leiders zeiden: “Hij zegt: ‘Waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.’ Hij gaat toch geen zelfmoord plegen?”

23 Hij zei tegen hen: “Jullie zijn van beneden,

Ik ben van boven. Jullie zijn van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld.

²⁴ Ik heb tegen jullie gezegd dat jullie zullen sterven in je zondige staat. Als jullie niet geloven dat Ik ben wie Ik ben, zullen jullie sterven in je zondige staat."

²⁵ Ze vroegen Hem: "Wie bent U dan?" Jezus zei tegen hen: "Wat Ik jullie van in het begin heb gezegd.

²⁶ Er is veel dat Ik over jullie kan zeggen om jullie te veroordelen, maar Hij die Mij heeft gestuurd, spreekt de waarheid en wat Ik de wereld vertel, heb Ik van Hem gehoord."

²⁷ Ze beseften niet dat Hij hun over de Vader vertelde.

²⁸ Jezus zei tegen hen: "Wanneer jullie de Mensenzoon omhoogheffen, zullen jullie weten dat Ik ben wie Ik ben en dat Ik niets namens Mijzelf doe, maar dat Ik zeg wat de Vader Mij heeft geleerd.

²⁹ Hij die Mij heeft gestuurd, is bij Mij. Hij heeft Mij niet in de steek gelaten, want Ik doe altijd wat Hem bevalt."

³⁰ Toen Hij dit zei, kwamen velen tot geloof in Hem.

³¹ Jezus zei tegen de Joodse mensen die in Hem geloofden: "Als jullie je houden aan hetgeen Ik zeg, zijn jullie werkelijk leerlingen van Mij.

³² Dan zullen jullie de waarheid kennen en de waarheid zal jullie bevrijden."

³³ Ze antwoordden: "Wij zijn afstammelingen van Abraham en wij zijn nooit iemands slaaf geweest. Hoe kan U dan zeggen dat we bevrijd

zullen worden?"

³⁴ Jezus antwoordde: "Ik zeg jullie nadrukkelijk, ieder die zondigt, is slaaf van de zonde.

³⁵ Een slaaf blijft niet altijd bij de familie, maar de zoon blijft voor altijd.

³⁶ Als de Zoon jullie bevrijdt, zullen jullie werkelijk vrij zijn.

³⁷ Ik weet dat jullie Abrahams afstammelingen zijn. Maar toch zoeken jullie naar een mogelijkheid om Mij te doden, omdat jullie in je hart geen ruimte hebben voor hetgeen Ik zeg.

³⁸ Ik vertel hetgeen Ik bij de Vader heb gezien, terwijl jullie doen wat jullie van jullie vader hebben gehoord."

³⁹ Ze antwoordden: "Onze vader is Abraham." Jezus zei tegen hen: "Als jullie kinderen van Abraham zouden zijn, zouden jullie de dingen doen die Abraham deed.

⁴⁰ Maar in plaats daarvan proberen jullie Mij te doden – Mij, een mens die jullie de waarheid vertelt die Hij van God heeft gehoord – en Abraham heeft zo iets niet gedaan.

⁴¹ Jullie doen wat jullie vader doet." Ze antwoordden: "Wij zijn geen onwettige kinderen, wij hebben één Vader: God."

⁴² Jezus zei tegen hen: "Als God jullie Vader zou zijn, dan zouden jullie liefdevol met Mij omgaan, want Ik kom van God. Ik ben niet namens Mijzelf gekomen; Hij heeft Mij gezonden.

⁴³ Waarom begrijpen jullie niet wat Ik zeg? Omdat jullie het niet kunnen verdragen om mijn woorden te horen.

⁴⁴ Jullie vader is de duivel en jullie doen graag

wat hij verlangt. Hij was een moordenaar vanaf het begin en hij houdt zich niet aan de waarheid, omdat er in hem geen waarheid is. Wanneer hij liegt, spreekt hij uit zichzelf. Hij is een leugenaar, de vader van de leugen.

⁴⁵ Maar omdat Ik de waarheid spreek, geloven jullie Mij niet.

⁴⁶ Wie van jullie kan Mij terechtwijzen voor een zonde die Ik gedaan zou hebben? Als Ik de waarheid spreek, waarom geloven jullie Mij dan niet?

⁴⁷ Hij die God als Vader heeft, luistert naar Gods woorden. De reden waarom jullie niet luisteren, is dat God niet jullie Vader is.”

⁴⁸ De Joodse leiders antwoordden: “Het is terecht dat wij zeggen dat U een Samaritaan bent en een demon in U heeft.”

⁴⁹ Jezus antwoordde: “Ik heb geen demon in Me, Ik eer mijn Vader en jullie eren Mij niet.

⁵⁰ Ik wil geen eer voor Mijzelf – er is er Eén die dat voor Mij wil, en Hij is het die beslist.

⁵¹ Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie zich houdt aan hetgeen Ik zeg, zal nooit de dood ervaren.”

⁵² De Joodse leiders zeiden tegen Hem: “Nu weten wij zeker dat U een demon in U heeft. Abraham is dood, en de profeten ook, maar U zegt dat wie zich houdt aan hetgeen U zegt, nooit de dood zal ervaren.

⁵³ U bent toch niet beter dan onze voorvader Abraham? Hij is dood, en de profeten ook. Wie denkt U wel dat U bent?”

⁵⁴ Jezus antwoordde: “Als Ik Mijzelf eer geef, is die eer niets waard. Maar het is de Vader die Mij

eer geeft en jullie zeggen dat Hij jullie God is.

⁵⁵ En toch kennen jullie Hem niet. Maar Ik ken Hem wel. Als Ik zou zeggen dat Ik Hem niet ken, zou Ik een leugenaar zijn, net als jullie. Maar Ik ken Hem wel en Ik houd Mij aan hetgeen Hij zegt.

⁵⁶ Jullie voorvader Abraham verheugde zich op mijn komst en was blij toen hij die zag.”

⁵⁷ De Joodse leiders zeiden tegen Hem: “U bent nog geen vijftig jaar oud en U zegt dat U Abraham heeft gezien?”

⁵⁸ Jezus zei tegen hen: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben er al van voordat Abraham geboren werd.”

⁵⁹ Toen raapten ze stenen op om Jezus daarmee te bekogelen. Maar Hij onttrok zich aan hun zicht en verliet het tempelterrein.

9

¹ In het voorbijgaan zag Jezus iemand die reeds vanaf zijn geboorte blind was.

² Zijn leerlingen vroegen Hem: “Rabbi, die man is blind geboren. Wie heeft daar schuld aan, hij of zijn ouders?”

³ Jezus antwoordde: “Het is niet zijn schuld, noch die van zijn ouders; hij is blind geboren opdat de mensen Gods daden zouden zien.

⁴ En die daden, waarvoor Hij Mij heeft gestuurd, moeten Wij doen zolang het nog licht is. Straks wordt het nacht en dan kan niemand iets doen.

⁵ Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het licht voor de wereld.”

⁶ Na dat te hebben gezegd, spuwde Hij op de grond. Met het speeksel maakte Hij slijk, en Hij streek dat slijk op de ogen van de man.

⁷ Toen zei Hij tegen hem: "Ga je wassen in het Badhuis van Siloam." (Siloam betekent: gezonden.) De man vertrok, waste zich en toen hij terugkwam kon hij zien.

⁸ De burenen en de mensen die hem vroeger altijd hadden zien bedelen, vroegen: "Is dat niet die man die altijd zat te bedelen?"

⁹ Sommigen zeiden: "Dat is hem." Anderen zeiden: "Nee, maar hij lijkt op hem." Hijzelf zei: "Ik ben het."

¹⁰ Ze vroegen hem: "Hoe kan het dat je nu kan zien?"

¹¹ Hij antwoordde: "Iemand die Jezus heet maakte slijk, streek dat op mijn ogen, en zei: 'Ga naar Siloam om je te wassen.' Dus ging ik daarheen, waste me, en toen kon ik zien."

¹² Ze vroegen hem: "Waar is die Man?" Hij antwoordde: "Ik weet het niet."

¹³ Toen werd de man die blind was geweest, bij de farizeeën gebracht.

¹⁴ De dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen had genezen, was een sabbat.

¹⁵ Ook de farizeeën vroegen hem hoe het kwam dat hij nu kon zien. Hij antwoordde: "Die man streek slijk op mijn ogen. Toen heb ik me gewassen en nu kan ik zien."

¹⁶ Sommige van de farizeeën zeiden: "Die Man komt niet van God, want Hij houdt zich niet aan de sabbat." Anderen zeiden: "Hoe zou een zondig mens zulke wonderlijke tekenen kunnen

verrichten?" Er ontstond verdeeldheid onder hen.

¹⁷ Ze vroegen verder aan de man die blind was geweest: "Wat zeg jij van Hem? Want jij bent het die door zijn toedoen kan zien." De man zei: "Hij is een profeet."

¹⁸ De Joodse leiders weigerden te geloven dat de man blind was geweest en nu kon zien. Daarom lieten ze zijn ouders ophalen

¹⁹ en vroegen hun: "Is dit jullie zoon? Kunnen jullie bevestigen dat hij blind geboren is? Hoe komt het dat hij nu kan zien?"

²⁰ De ouders antwoordden: "Wij weten dat dit onze zoon is en dat hij blind is geboren.

²¹ Maar hoe het komt dat hij nu kan zien, of wie hem heeft genezen, dat weten we niet. Vraag het hem zelf maar. Hij is oud genoeg om voor zichzelf te spreken."

²² Zijn ouders zeiden dit omdat ze bang waren voor de Joodse leiders. De Joodse leiders waren namelijk overeengekomen dat wie zou belijden dat Jezus de Messias was, uit de synagoge zou worden verbannen.

²³ Het was daarom dat zijn ouders zeiden: "Hij is oud genoeg. Vraag het hem zelf maar."

²⁴ Ze riepen de man die blind was geweest terug en zeiden tegen hem: "Geef God de eer. We weten toch dat die Man een zondaar is?"

²⁵ Hij antwoordde: "Of Hij een zondaar is, weet ik niet. Maar één ding weet ik wel: ik was blind, en nu kan ik zien."

²⁶ Ze vroegen hem: "Wat heeft Hij met je gedaan? Hoe heeft Hij ervoor gezorgd dat je nu

kan zien?"

²⁷ Hij antwoordde: "Dat heb ik u al gezegd en u weigerde te luisteren. Waarom wilt u het opnieuw horen? Of wilt u ook leerlingen van Hem worden?"

²⁸ Ze verwensten hem en zeiden: "Jij bent zijn leerling, maar wij zijn leerlingen van Mozes.

²⁹ Van Mozes weten we dat God tot hem sprak, maar van deze Man weten we zelfs niet waar Hij vandaan komt."

³⁰ De man antwoordde: "Is dat niet raar? Jullie weten niet waar Hij vandaan komt en toch heeft Hij gezorgd dat ik nu kan zien.

³¹ We weten dat God niet luistert naar zondaars, maar wel naar wie Hem vereert en doet wat Hij wil.

³² Het is nog nooit vertoond dat een blind geboren persoon is genezen.

³³ Als die Man niet van God zou komen, dan zou Hij toch niets kunnen doen?"

³⁴ Ze antwoordden: "Jij bent altijd al een zondaar geweest, vanaf je geboorte, en jij wil ons de les lezen?" Toen joegen ze hem weg.

³⁵ Jezus hoorde dat de man was weggejaagd, zocht hem op en vroeg: "Geloof je in de Mensenzoon?"

³⁶ De man antwoordde: "Wie is Hij, meneer? Als ik dat weet, zal ik in Hem geloven."

³⁷ Jezus zei tegen hem: "Je hebt Hem gezien en je spreekt met Hem."

³⁸ De man zei: "Ik geloof, Heer", en knielde voor Hem.

³⁹ Toen zei Jezus: "Ik ben naar deze wereld gekomen om scheiding te brengen: zij die blind

zijn, zullen zien en zij die denken te zien, zullen ontdekken dat ze blind zijn.”

⁴⁰ Enkele farizeeën die erbij stonden, hoorden wat Hij zei en vroegen Hem: “Zijn wij dan ook blind?”

⁴¹ Jezus antwoordde: “Als jullie blind zouden zijn, zou jullie geen schuld treffen. Maar omdat jullie beweren dat jullie kunnen zien, blijft jullie schuld bestaan.

10

¹ Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie de schaapskooi niet binnengaat door de deur, maar op een andere plaats naar binnen klimt, is een dief, een rover.

² Wie echter door de deur naar binnen gaat, is de herder van de schapen.

³ Voor hem doet de bewaker open en de schapen luisteren naar zijn stem. Hij roept zijn schapen bij hun naam en leidt hen naar buiten.

⁴ En wanneer hij al zijn schapen naar buiten heeft geleid, gaat hij voor hen uit. De schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen.

⁵ Een vreemde zullen ze zeker niet volgen. Integendeel, ze zullen van hem weglopen, omdat ze de stem van vreemden niet kennen.”

⁶ Jezus vertelde hun deze parabel, maar ze begrepen niet wat Hij bedoelde.

⁷ Jezus vervolgde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, Ik ben de deur voor de schapen.

⁸ Allen die vóór Mij kwamen, waren dieven en rovers, maar naar hen hebben de schapen niet geluisterd.

⁹ Ik ben de deur. Als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij gered zijn. Hij zal vrij naar binnen en buiten kunnen gaan en hij zal weidegrond vinden.

¹⁰ De dief komt enkel om te stelen, te slachten en te vernietigen; Ik ben gekomen opdat zij het leven zullen hebben en het hun aan niets zal ontbreken.

¹¹ Ik ben de goede herder. De goede herder is bereid om voor de schapen zijn leven te geven.

¹² Een loonarbeider is niet de herder en niet de eigenaar van de schapen. Hij ziet de wolf komen, laat de schapen in de steek en slaat op de vlucht. Dan valt de wolf de schapen aan en jaagt hij hen uiteen.

¹³ Dat gebeurt omdat de loonarbeider niet om de schapen geeft.

¹⁴ Ik ben de goede herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij.

¹⁵ Precies zo kent de Vader Mij en ken Ik de Vader. Ik geef mijn leven voor de schapen.

¹⁶ Ik heb ook andere schapen, die niet bij deze kudde horen. Ook hen moet Ik leiden en ook zij zullen naar mijn stem luisteren. Ze zullen samen één kudde vormen, met één herder.

¹⁷ De Vader heeft Mij lief omdat Ik mijn leven geef om het later terug te nemen.

¹⁸ Niemand ontnemt Mij het leven; Ik doe er vrijwillig afstand van en Ik heb de bevoegdheid om het terug te nemen. Dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb gekregen."

¹⁹ Omwille van deze woorden raakten de Joodse leiders opnieuw onderling verdeeld.

²⁰ Velen van hen zeiden: “Hij heeft een demon in Zich, Hij is gek. Waarom luisteren jullie naar Hem?”

²¹ Maar anderen zeiden: “Die woorden komen niet van iemand die bezeten is door een demon; een demon kan geen blindheid genezen.”

²² Toen werd in Jeruzalem Chanoeka gevierd; het was winter.

²³ Jezus wandelde over het tempelterrein, door de Zuilengalerij van Salomo.

²⁴ De Joodse leiders kwamen om Hem heen staan en vroegen Hem: “Hoelang houdt U ons nog in het ongewisse? Als U de Messias bent, zeg het dan duidelijk.”

²⁵ Jezus antwoordde: “Ik heb het jullie al gezegd en jullie geloven het niet. De daden die Ik doe in de naam van mijn Vader, tonen aan wie Ik ben.

²⁶ Maar jullie geloven het niet omdat jullie niet bij mijn schapen horen.

²⁷ Mijn schapen luisteren naar Mij. Ik ken hen en zij volgen Mij.

²⁸ Ik geef hun het eeuwig leven; zij zullen nooit verloren gaan en niemand zal hen uit mijn handen roven.

²⁹ Wat mijn Vader Mij heeft toevertrouwd, gaat alles te boven en niemand kan hen uit de handen van de Vader roven.

³⁰ De Vader en Ik vormen een eenheid.”

³¹ De Joodse leiders raaptten opnieuw stenen op om Hem te stenigen.

³² Daarom zei Jezus tegen hen: “Ik heb in opdracht van de Vader veel goede dingen gedaan en jullie hebben ze gezien; voor welke daad willen jullie Mij stenigen?”

³³ De Joodse leiders antwoordden: “We willen U niet stenigen voor een goede daad, maar voor godslastering. U beweert dat U God bent, maar U bent slechts een mens.”

³⁴ Jezus antwoordde: “Er staat toch in jullie Wet: ‘Ik zei: jullie zijn goden’?”

³⁵ De Schriften verliezen nooit hun zeggingskracht. Als mensen tot wie God spreekt goden worden genoemd,

³⁶ waarom word Ik, die door de Vader ben aangesteld en naar de wereld gezonden, dan door jullie van godslastering beschuldigd omdat Ik zeg dat Ik de Zoon van God ben?

³⁷ Als de dingen die Ik doe, niet afkomstig zijn van mijn Vader, geloof Mij dan niet.

³⁸ Maar als de dingen die Ik doe wel van Hem komen, geloof die dan, zelfs als je Mij niet gelooft. Dan zullen jullie weten en beseffen dat de Vader en Ik een volkomen eenheid vormen.”

³⁹ Ze probeerden nogmaals Hem te arresteren, maar Hij wist aan hen te ontkomen.

⁴⁰ Hij vertrok opnieuw naar de overkant van de Jordaan, naar de plaats waar Johannes voorheen had gedoopt, en verbleef daar.

⁴¹ Veel mensen kwamen naar Hem toe. Ze zeiden: “Johannes verrichtte weliswaar geen wonderlijke tekenen, maar alles wat hij over deze Man heeft gezegd, is waar.”

⁴² Veel mensen kwamen daar tot geloof in Jezus.

11

¹ Er was iemand ziek: Lazarus van Betanië, de woonplaats van Maria en haar zuster Marta.

² Dit was de Maria die de Heer met nardusolie zou zalven en die zijn voeten met haar haren zou drogen. Het was haar broer Lazarus die ziek was.

³ De zussen stuurden iemand naar Jezus toe om te zeggen: "Heer, uw goede vriend is ziek."

⁴ Toen Jezus dat hoorde, zei Hij: "Deze ziekte zal niet eindigen in de dood, maar in eer voor God: hierdoor zal de grootheid van de Zoon van God zichtbaar worden."

⁵ Jezus was goed bevriend met Marta en haar zus, en met Lazarus.

⁶ Nadat Hij had gehoord dat Lazarus ziek was, bleef Hij nog twee dagen waar Hij was.

⁷ Daarna zei Hij tegen zijn leerlingen: "Laten we weer naar Judea gaan."

⁸ De leerlingen zeiden tegen Hem: "Rabbi, de mensen in Judea hebben onlangs nog geprobeerd U te stenigen, en U wilt weer daarnaartoe?"

⁹ Jezus antwoordde: "Duurt de dag geen twaalf uur? Wie overdag wandelt, struikelt niet, omdat hij ziet door het daglicht.

¹⁰ Maar wie 's nachts wandelt, struikelt omdat hij niet over licht beschikt."

¹¹ Nadat Hij dat gezegd had, zei Hij tegen hen: "Onze vriend Lazarus is ingeslapen, maar Ik ga hem wakker maken."

¹² De leerlingen zeiden tegen Hem: "Heer, als hij is ingeslapen, zal hij genezen."

¹³ Jezus bedoelde dat Lazarus dood was, maar zij dachten dat Hij het had over de gewone slaap.

¹⁴ Toen zei Jezus onomwonden tegen hen: "Lazarus is dood.

¹⁵ Maar Ik ben blij voor jullie dat Ik er niet bij

was, want nu kunnen jullie leren geloven. Laten we naar hem toe gaan.”

¹⁶ Tomas, die ook Didymus wordt genoemd, zei tegen de andere leerlingen: “Laten wij ook maar gaan, dan kunnen we met Hem sterven.”

¹⁷ Toen Jezus aankwam, ontdekte Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag.

¹⁸ Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op ongeveer drie kilometer afstand.

¹⁹ Er waren veel Joodse mensen naar Marta en Maria toe gekomen om hen te troosten na het overlijden van hun broer.

²⁰ Toen Marta hoorde dat Jezus eraan kwam, ging ze Hem tegemoet. Maria bleef thuis.

²¹ Marta zei tegen Jezus: “Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet zijn gestorven.

²² Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U van Hem vraagt.”

²³ Jezus antwoordde: “Je broer zal verrijzen.”

²⁴ Marta zei: “Ik weet dat hij zal verrijzen, bij de verrijzenis op de Laatste Dag.”

²⁵ Jezus antwoordde: “Ik ben de verrijzenis en het leven; wie in Mij gelooft zal leven, ook als hij sterft.

²⁶ En ieder die leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven. Geloof je dat?”

²⁷ Ze zei: “Ja, Heer, ik geloof dat U de Messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.”

²⁸ Nadat ze dat had gezegd, ging ze terug om haar zus Maria te halen. Ze vertelde haar onder vier ogen: “De Leraar is hier en Hij wil je spreken.”

²⁹ Toen Maria dat hoorde, stond ze snel op om Jezus tegemoet te gaan.

³⁰ Jezus was hun woonplaats nog niet binnengekomen, maar Hij bevond zich nog op de plaats waar Marta Hem had ontmoet.

³¹ De Joodse mensen die bij haar thuis waren om haar te troosten, zagen dat Maria snel opstond en naar buiten ging. Daarom volgden ze haar, in de veronderstelling dat ze naar het graf ging om daar te wenen.

³² Toen Maria op de plaats kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer en zei: "Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet zijn gestorven."

³³ Toen Jezus zag hoe ze weende en hoe ook de Joodse mensen die met haar waren meegekomen aan het wenen waren, raakte Hij zwaar misnoegd en ontsteld.

³⁴ Hij vroeg: "Waar hebben jullie Hem neergelegd?" Ze zeiden tegen Hem: "Kom maar kijken, Heer."

³⁵ Toen begon Jezus te wenen.

³⁶ De Joodse mensen zeiden: "Kijk eens hoe goed Hij met hem bevriend was!"

³⁷ Maar sommigen van hen zeiden: "Die Man heeft een blinde genezen; had Hij niet kunnen voorkomen dat Lazarus stierf?"

³⁸ Toen Jezus bij het graf kwam – een grot die met een steen was afgesloten – raakte Hij opnieuw zwaar misnoegd.

³⁹ Jezus zei: "Neem die steen weg." Marta, de zus van de overledene, zei: "Maar Heer, de stank! Het is al de vierde dag dat hij er ligt."

⁴⁰ Jezus zei: “Heb Ik je niet verteld dat je Gods grootheid zal zien als je gelooft?”

⁴¹ Toen namen ze de steen weg. Jezus keek omhoog en zei: “Vader, Ik dank U dat U mijn gebed heeft verhoord.

⁴² Ik weet dat U mijn gebed altijd verhoort, maar Ik zeg dit omwille van de mensen die hier staan, opdat ze zullen geloven dat U Mij heeft gezonden.”

⁴³ Nadat Jezus dit had gezegd, riep Hij luid: “Lazarus, kom naar buiten!”

⁴⁴ De dode kwam naar buiten; zijn handen en voeten waren nog in lijkdoeken gewikkeld en zijn gezicht met een doek omwonden. Jezus zei: “Maak hem uit de doeken los en laat hem gaan.”

⁴⁵ Veel van de Joodse mensen die met Maria waren meegekomen en hadden gezien wat Jezus had gedaan, kwamen tot geloof in Hem.

⁴⁶ Maar anderen gingen naar de farizeeën en vertelden hun wat Jezus had gedaan.

⁴⁷ Daarom riepen de hoofdpriesters en de farizeeën de Joodse Raad bijeen. Ze vroegen: “Wat zullen we doen nu deze Man zoveel wonderlijke tekenen verricht?”

⁴⁸ Als we Hem zo laten voortdoen, zal iedereen in Hem geloven. En dan zullen de Romeinen ingrijpen door ons heiligdom en ons volk van ons af te nemen.”

⁴⁹ Maar één van hen – Kajafas; hij was dat jaar hogepriester – zei tegen hen: “Jullie begrijpen het echt niet!

⁵⁰ Beseffen jullie niet dat het beter is dat één mens sterft voor het volk dan dat de hele natie te

gronde gaat?"

⁵¹ Deze woorden kwamen niet van hemzelf, maar als de hogepriester van dat jaar profeteerde hij dat Jezus voor het Joodse volk zou sterven.

⁵² En niet alleen voor het Joodse volk, maar ook om Gods kinderen die verspreid over de wereld wonen, tot één volk samen te voegen.

⁵³ Vanaf die dag maakten de Joodse leiders plannen om Hem te doden.

⁵⁴ Daarom begaf Jezus zich niet langer in het openbaar onder de Joodse mensen. Hij vertrok daarvandaan naar de rand van de wildernis, naar een stadje dat Efraïm heette. Daar verbleef Hij met zijn leerlingen.

⁵⁵ Het Joodse Pesachfeest was bijna aangebroken en veel mensen reisden vóór het Pesachfeest vanuit het hele land naar Jeruzalem, om daar de reinigingsceremonie te ondergaan.

⁵⁶ Ze zochten naar Jezus en wanneer ze op het tempelterrein stonden vroegen ze elkaar: "Wat denken jullie? Zou Hij naar het feest komen?"

⁵⁷ De hoofdpriesters en de farizeeën hadden bevolen dat als iemand wist waar Jezus was, hij hen moest verwittigen, zodat ze Hem zouden kunnen arresteren.

12

¹ Zes dagen voor het Pesachfeest kwam Jezus naar Betanië. Daar woonde Lazarus, die Hij uit de dood had opgewekt.

² Ter ere van Jezus werd een feestmaal gegeven en Marta diende op, terwijl Lazarus met Jezus en de andere gasten aan de maaltijd deelnam.

³ Toen nam Maria dure, zuivere nardusolie met een gewicht van ruim driehonderd gram en zalfde daarmee Jezus' voeten. Ze droogde ze af met haar haren en het hele huis rook naar de olie.

⁴ Maar Judas Iskariot – hij was een van Jezus' leerlingen en zou Hem later uitleveren – zei:

⁵ “Deze olie had verkocht kunnen worden voor driehonderd denarie en de opbrengst had aan de armen kunnen worden gegeven. Waarom is dat niet gebeurd?”

⁶ Hij zei dit niet omdat hij zich om de armen bekommerde, maar omdat hij een dief was. Hij beheerde de kas en stal van de inkomsten.

⁷ Jezus zei: “Laat haar met rust; ze wil het gebruiken om mijn lichaam te zalven ter voorbereiding van mijn begrafenis.

⁸ Er zullen altijd arme mensen bij jullie zijn, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn.”

⁹ Toen bekend raakte dat Jezus daar was, kwam een grote groep Joodse mensen naar hen toe; niet alleen voor Jezus maar ook om Lazarus te zien, die door Hem uit de dood was opgewekt.

¹⁰ De hoofdpriesters daarentegen maakten plannen om ook Lazarus te doden,

¹¹ want wegens hem waren er veel Joodse mensen die zich van hen afkeerden en tot geloof in Jezus kwamen.

¹² De volgende dag hoorde de grote menigte die naar het feest was gekomen dat Jezus naar Jeruzalem onderweg was.

¹³ Ze namen de takken van palmbomen en gingen de stad uit, Hem tegemoet, terwijl ze

uitriepen: “Hosanna! Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer, de koning van Israël.”

¹⁴ Jezus leende een jonge ezel en ging erop zitten, zoals in de Schriften staat:

¹⁵ “Wees niet bang, dochter van Sion, je koning is in aantocht en Hij zit op een jonge ezel.”

¹⁶ Zijn leerlingen begrepen dit aanvankelijk niet, maar nadat Jezus naar Gods glorie was teruggekeerd, herinnerden zij zich dat dit over Hem in de Schriften staat en dat het zo met Hem was gebeurd.

¹⁷ De vele mensen die erbij waren geweest toen Jezus Lazarus uit het graf had geroepen en uit de dood had opgewekt, waren daarvan blijven getuigen.

¹⁸ Daarom kwam de menigte Hem tegemoet; men had gehoord dat Hij dit wonderlijke teken had verricht.

¹⁹ De farizeeën zeiden tegen elkaar: “Jullie zien dat jullie niets hebben bereikt. Kijk, de hele wereld loopt achter Hem aan.”

²⁰ Onder de mensen die naar het feest gingen om God te aanbidden, bevonden zich enkele Grieken.

²¹ Zij benaderden Filippus uit Betsaïda in Galilea met het verzoek: “Meneer, wij zouden Jezus graag willen ontmoeten.”

²² Filippus ging het aan Andreas vertellen, en Andreas en Filippus gingen het aan Jezus vertellen.

²³ Jezus antwoordde: “Het moment waarop de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar wordt, is gekomen.

²⁴ Ik zeg jullie nadrukkelijk, als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één korrel. Maar wanneer hij sterft, levert hij veel nieuwe graankorrels op.

²⁵ Wie aan zijn leven verknocht is, zal het verliezen, maar wie in deze wereld zijn leven veracht, zal het behouden voor het eeuwig leven.

²⁶ Wie Mij wil dienen, moet Mij volgen; dan zal mijn dienaar daar zijn waar Ik ben. En als iemand Mij dient, zal hij door de Vader worden geëerd.

²⁷ Nu ben Ik hevig ontsteld. Zal Ik bidden: Vader, red Mij uit deze situatie? Nee! Ik ben immers gekomen om deze situatie te doorstaan.

²⁸ Vader, toon uw grootheid!" Toen kwam er een stem uit de hemel: "Ik heb tot nu toe steeds mijn grootheid getoond en Ik zal ook nu mijn grootheid tonen."

²⁹ De menigte die erbij stond en die de stem had gehoord, zei dat het had gedonderd. Anderen zeiden dat een engel Jezus had toegesproken.

³⁰ Maar Jezus zei: "Die stem heeft niet gesproken voor Mij, maar voor jullie.

³¹ Nu zal het oordeel over deze wereld worden geveld, nu zal de heerser van deze wereld worden onttroond.

³² En wanneer Ik vanaf de aarde ben omhooggeheven, zal Ik alle mensen naar Mij toe halen."

³³ Hij zei dit om aan te geven welke dood Hij zou sterven.

³⁴ Toen antwoordden de mensen: "Wij hebben uit de Wet begrepen dat de Messias voor eeuwig zal blijven. Hoe kan U zeggen dat de Mensenzoon

omhooggeheven moet worden? En wie is die Mensenzoon?"

³⁵ Jezus zei tegen hen: "Het licht zal nog even bij jullie zijn. Wandel terwijl het nog licht is en laat je niet door het donker overvallen. Wie in het donker wandelt, weet niet waar hij heengaat.

³⁶ Geloof in het licht zolang jullie het licht nog bij jullie hebben; dan zijn jullie kinderen van het licht." Nadat Jezus dit had gezegd, ging Hij weg en trok Hij zich terug uit het openbare leven.

³⁷ Ondanks dat Jezus voor hun ogen veel wonderlijke tekenen had verricht, geloofden de mensen niet in Hem.

³⁸ Zo zijn de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling gegaan: "Heer, wie geloofde wat hij van ons heeft gehoord? En aan wie heeft de Heer zijn macht geopenbaard?"

³⁹ De reden dat ze niet konden geloven is dat Jesaja ook heeft gezegd:

⁴⁰ "Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard. Zo komt het dat hun ogen niet zien, hun hart niet begrijpt en zij zich niet bekeren om zich door Mij te laten genezen."

⁴¹ Jesaja had dat gezegd omdat hij Jezus' grootheid had gezien; daarom sprak hij over Hem.

⁴² Toch geloofden ook veel van de Joodse leiders in Jezus. Maar omwille van de farizeeën zeiden ze dat niet openlijk, want ze wilden niet uit de synagoge verbannen worden.

⁴³ Ze stelden meer prijs op goedkeuring van mensen dan op goedkeuring van God.

⁴⁴ Jezus sprak luid en duidelijk: "Wie in Mij

gelooft, gelooft niet in Mij maar in Degene die Mij heeft gestuurd.

⁴⁵ En wie Mij ziet, ziet Degene die Mij heeft gestuurd.

⁴⁶ Ik ben het licht dat naar de wereld is gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis hoeft te blijven.

⁴⁷ En als iemand hoort wat Ik zeg en het negeert, ben Ik het niet die hem veroordeelt. Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld te redden.

⁴⁸ Wie Mij afwijst en niet aanvaardt wat Ik zeg, heeft reeds een rechter: op de Laatste Dag zal hij worden veroordeeld door de woorden die Ik heb gesproken.

⁴⁹ Ik heb namelijk niet namens Mijzelf gesproken. De Vader die Mij heeft gestuurd, Hij heeft Mij opgedragen wat Ik precies moet zeggen.

⁵⁰ En Ik weet dat hetgeen Hij Mij opdraagt, het eeuwig leven brengt. Daarom zeg Ik precies wat de Vader tegen Mij heeft gezegd.”

13

¹ Het was vlak voor het Pesachfeest. Jezus wist dat zijn moment was gekomen: Hij zou vanuit deze wereld naar de Vader toe gaan. Hij had de mensen in deze wereld die bij Hem horen lief en heeft hen tot het einde liefgehad.

² Na de maaltijd gebeurde het volgende: de duivel had het idee om Jezus te verraden al in het hart van Judas, zoon van Simon van Iskariot, gelegd.

³ Jezus wist dat de Vader Hem alle macht had gegeven en dat Hij van God kwam en naar God zou terugkeren.

⁴ Hij stond op van tafel, trok zijn bovenkleed uit en sloeg een handdoek om.

⁵ Toen goot Hij water in het waskruikje en begon Hij de voeten van zijn leerlingen te wassen. Hij droogde ze met de handdoek die Hij had omgeslagen.

⁶ Toen Hij bij Simon Petrus kwam, protesteerde deze: "Heer, U wil mijn voeten wassen?"

⁷ Jezus antwoordde: "Je begrijpt nu nog niet wat Ik doe, maar je zal het later begrijpen."

⁸ Petrus zei: "U mijn voeten wassen? Dat nooit!" Maar Jezus antwoordde: "Als Ik je niet was, kan je niet bij Mij horen."

⁹ Toen zei Simon Petrus: "Heer, was in dat geval niet enkel mijn voeten, maar ook mijn handen en hoofd."

¹⁰ Jezus antwoordde: "Wie reeds in bad is geweest, hoeft enkel zijn voeten nog te wassen, maar is verder helemaal schoon. Jullie zijn dus schoon, maar niet allemaal."

¹¹ Hij wist namelijk wie Hem zou uitleveren; het was daarom dat Hij zei: "Jullie zijn niet allemaal schoon."

¹² Toen Hij hun voeten had gewassen, trok Hij zijn bovenkleed weer aan, nam weer plaats aan tafel, en vroeg: "Begrijpen jullie wat Ik heb gedaan?"

¹³ Jullie noemen Mij Leraar en Heer, en dat is terecht, want dat is wat Ik ben.

¹⁴ En als Ik, de Heer en Leraar, jullie voeten heb gewassen, dan moeten jullie ook elkaars voeten wassen.

¹⁵ Ik heb jullie het voorbeeld gegeven; hetgeen Ik bij jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen.

¹⁶ Ik zeg jullie nadrukkelijk, een slaaf staat niet boven zijn meester en een afgezant staat niet boven degene die hem heeft gestuurd.

¹⁷ Je bent gezegend als je dit niet alleen begrijpt, maar het ook in praktijk brengt.”

¹⁸ “Ik heb het niet over jullie allen. Ik weet wie Ik heb uitgekozen, maar in de Schriften staat: ‘Hij die samen met mij brood at, heeft zich tegen Mij gekeerd’, en dat moet in vervulling gaan.

¹⁹ Ik zeg het jullie reeds nu, voordat het zover is, opdat jullie wanneer het gebeurt, zullen geloven dat Ik het ben.

²⁰ Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie iemand verwelkomt die door Mij is gezonden, verwelkomt Mij en wie Mij verwelkomt, verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden.”

²¹ Nadat Hij dit had gezegd, raakte Jezus hevig ontsteld. Hij verklaarde: “Ik zeg jullie nadrukkelijk, een van jullie zal Mij verraden.”

²² Zijn leerlingen keken elkaar aan en vroegen zich vertwijfeld af wie Hij bedoelde.

²³ Eén van zijn leerlingen, de leerling van wie Jezus veel hield, bevond zich naast Jezus aan tafel.

²⁴ Simon Petrus gaf die leerling een teken dat die Jezus moest vragen wie Hij bedoelde.

²⁵ De leerling boog zich dicht naar Jezus toe en vroeg: “Heer, wie is het?”

²⁶ Jezus antwoordde: “Ik zal een stuk brood in de schaal dopen en de persoon aan wie Ik het geef, die is het.” Daarop doopte Jezus een stuk brood in de schotel en gaf het aan Judas, zoon van Simon Iskariot.

²⁷ Zodra deze het stuk brood had aangenomen, drong Satan in hem binnen. Jezus zei tegen hem: “Ga nu doen wat je van plan bent.”

²⁸ Niemand aan tafel begreep waarom Hij dit tegen hem zei.

²⁹ Omdat Judas de kas beheerde, meenden sommigen dat Jezus hem opdroeg om iets te kopen dat nodig was voor het feest, of om iets te geven aan de armen.

³⁰ Meteen nadat Judas het stuk brood had aangenomen, ging hij naar buiten, de nacht in.

³¹ Toen Judas weg was, zei Jezus: “Nu wordt de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar en wordt in Hem ook Gods grootheid zichtbaar.

³² En wanneer de Mensenzoon Gods grootheid zichtbaar heeft gemaakt, zal God zelf ook de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar maken. Dat zal heel binnenkort gebeuren.

³³ Lieve kinderen, Ik zal nog even bij jullie zijn. Dan zullen jullie Mij zoeken, en wat Ik tegen iedereen heb gezegd, zeg Ik nu ook tegen jullie: waar Ik naartoe ga, kunnen jullie niet komen.

³⁴ Ik geef jullie een nieuw gebod: ga liefdevol met elkaar om. Zoals Ik jullie heb liefgehad, moeten jullie elkaar liefhebben.

³⁵ Hieraan zal iedereen jullie herkennen als mijn leerlingen: aan jullie liefde voor elkaar.”

³⁶ Simon Petrus vroeg Hem: “Heer, waar gaat U naartoe?” Jezus antwoordde: “Waar Ik naartoe ga, kan jij Mij nu niet volgen, maar later zal je Me daarheen volgen.”

³⁷ Petrus vroeg Hem: “Heer, waarom kan ik U nu nog niet volgen? Ik ben bereid om mijn leven voor U te geven.”

³⁸ Jezus antwoordde: “Jij bent bereid om voor Mij je leven te geven? Ik zeg je nadrukkelijk, voordat er een haan kraait, zal jij Mij driemaal hebben verloochend.

14

¹ Raak niet ontsteld; vertrouw op God en vertrouw op Mij.

² In het paleis van mijn Vader is veel woonruimte. Anders zou Ik toch niet tegen jullie hebben gezegd dat Ik erheen ga om te zorgen dat er plaats voor jullie zal zijn?

³ En nadat Ik erheen ben gegaan om te zorgen dat er plaats voor jullie zal zijn, kom Ik terug om jullie op te halen, zodat jullie zullen zijn waar Ik ook ben.

⁴ Waar Ik naartoe ga, daarheen kennen jullie de weg.”

⁵ Tomas zei tegen Hem: “Heer, wij weten niet waar U naartoe gaat. Hoe kunnen we dan de weg kennen?”

⁶ Jezus zei tegen hem: “Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen, tenzij door Mij.

⁷ Als jullie Mij kennen, kennen jullie ook de Vader. Daarom kennen jullie Hem en jullie hebben Hem zelfs gezien.”

⁸ Filippus zei tegen Jezus: “Heer, toon ons de Vader; dat is alles wat we vragen.”

⁹ Jezus antwoordde: “Ik ben al zo lang bij jullie, Filippus, en je kent Mij nog altijd niet? Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien. Hoe kan je dan vragen: ‘Toon ons de Vader’?”

¹⁰ Geloof je niet dat de Vader en Ik een volkomen eenheid vormen? De woorden die Ik tot jullie spreek, heb Ik niet van Mijzelf, ze zijn het werk van de Vader met Wie Ik een volkomen eenheid vorm.

¹¹ Geloof Me wanneer Ik tegen jullie zeg dat de Vader en Ik een volkomen eenheid vormen, of geloof anders omwille van de dingen die de Vader heeft gedaan.

¹² Ik zeg jullie nadrukkelijk, wie op Mij vertrouwt, zal dezelfde dingen doen die Ik heb gedaan. Hij zal zelfs grotere dingen doen, want Ik ga naar de Vader,

¹³ en wat jullie ook vragen in mijn naam, zal Ik doen, opdat de grootheid van de Vader zichtbaar zal zijn in de Zoon.

¹⁴ Wat jullie Mij ook vragen in mijn naam, Ik zal het doen.

¹⁵ Als jullie Mij liefhebben, houden jullie je aan mijn geboden.

¹⁶ En Ik zal de Vader vragen om jullie een andere Raadgever te geven, die voor altijd bij jullie zal zijn:

¹⁷ de Geest die de waarheid brengt. De wereld kan Hem niet ontvangen, omdat ze Hem niet ziet en Hem niet kent. Maar jullie kennen Hem wel, omdat Hij bij jullie blijft en in jullie zal wonen.

¹⁸ Ik zal jullie niet verweesd achterlaten, Ik kom bij jullie terug.

¹⁹ Nog even en dan zal de wereld Mij niet meer zien. Maar jullie zullen Mij wel zien en omdat Ik leef, zullen ook jullie leven.

²⁰ Dan zullen jullie begrijpen dat mijn Vader en Ik een eenheid vormen en dat jullie een eenheid vormen met Mij.

²¹ Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij werkelijk lief. En als iemand Mij liefheeft, zal de Vader hem liefdevol behandelen. En ook Ik zal hem liefdevol behandelen en Ik zal hem tonen wie Ik ben.”

²² Toen vroeg Judas (niet Judas Iskariot): “Heer, hoe komt het dat U wel aan ons zal tonen wie U bent, maar niet aan de wereld?”

²³ Jezus antwoordde: “Wie Mij liefheeft, houdt zich aan hetgeen Ik zeg. Mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen bij hem komen en voor altijd bij hem zijn.

²⁴ Maar wie Mij niet liefheeft, houdt zich niet aan hetgeen Ik zeg. En wat jullie Mij horen zeggen, komt niet van Mij, maar van Degene die Mij heeft gestuurd, mijn Vader.

²⁵ Ik zeg dit tegen jullie nu Ik nog bij jullie ben.

²⁶ Maar de Raadgever, de Heilige Geest, die de Vader in mijn naam naar jullie zal sturen – Hij is het die jullie al het overige zal leren en jullie alles

in herinnering zal brengen wat Ik tegen jullie heb gezegd.

²⁷ Ik laat jullie mijn vrede na; Ik geef jullie vrede. De vrede die Ik geef, is niet als de vrede die de wereld geeft. Raak niet ontsteld, wees niet bang.

²⁸ Jullie hebben gehoord wat Ik tegen jullie heb gezegd: Ik ga weg en Ik zal bij jullie terugkomen. Als jullie Mij zouden liefhebben, zouden jullie je verheugen omdat Ik naar de Vader ga, want de Vader staat boven Mij.

²⁹ Ik zeg het jullie nu reeds, voordat het zover is, opdat jullie zullen geloven dat Ik het ben wanneer het gebeurt.

³⁰ Ik zal niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van de wereld is in aantocht. Hij heeft weliswaar niets over Mij te zeggen,

³¹ maar dit gebeurt opdat de wereld zal weten dat Ik de Vader liefheb en doe wat de Vader Mij heeft opgedragen. Kom, laten we hier weggaan.

15

¹ Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer.

² Hij verwijdt elke rank aan Mij die geen vrucht draagt. En elke rank die wel vrucht draagt, snoeit Hij, opdat deze meer vrucht zou dragen.

³ Jullie zijn reeds gesnoeid door de woorden die Ik tot jullie heb gesproken.

⁴ Blijf met Mij verbonden; dan blijf Ik met jullie verbonden. De rank kan uit zichzelf geen vrucht dragen; dat kan enkel als hij met de wijnstok

verbonden blijft. Precies zo kunnen jullie enkel vrucht dragen als je met Mij verbonden blijft.

⁵ Ik ben de wijnstok; jullie zijn de ranken. Als iemand met Mij verbonden blijft – en Ik met hem – draagt hij veel vrucht, want los van Mij kunnen jullie niets doen.

⁶ Wie niet met Mij verbonden blijft, is als een rank die wordt weggegooid en die verdort. De weggegooiden ranken worden verzameld, in het vuur gooid en verbrand.

⁷ Maar als jullie met Mij verbonden blijven en jullie je houden aan hetgeen Ik jullie heb verteld, mogen jullie vragen wat je wil, en het zal gebeuren.

⁸ De grootheid van mijn Vader wordt zichtbaar wanneer jullie veel vrucht dragen en daardoor laten zien dat jullie mijn leerlingen zijn.

⁹ Ik heb jullie lief zoals de Vader Mij liefheeft. Blijf verbonden met mijn liefde.

¹⁰ Jullie blijven verbonden met mijn liefde door je aan mijn geboden te houden, net zoals Ik met de liefde van mijn Vader verbonden blijf door Me aan zijn geboden te houden.

¹¹ Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat de vreugde die Ik heb, ook in jullie aanwezig zal zijn en opdat jullie vreugde volkomen zal zijn.

¹² Mijn gebod voor jullie is: heb elkaar lief op dezelfde manier als Ik jullie heb liefgehad.

¹³ Er is geen grotere liefde dan dat je je leven geeft voor je vrienden.

¹⁴ En jullie zijn mijn vrienden als jullie doen wat Ik jullie opdraag.

¹⁵ Ik noem jullie niet langer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn meester doet. Nee, Ik noem jullie vrienden, want Ik heb alles wat Ik van mijn Vader heb vernomen, aan jullie bekendgemaakt.

¹⁶ Jullie hebben Mij niet uitgekozen, Ik heb jullie uitgekozen en jullie aangesteld om eropuit te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Dan zal de Vader jullie alles geven wat jullie in mijn naam van Hem vragen.

¹⁷ Ik beveel jullie dus: ga liefdevol met elkaar om.

¹⁸ Als de wereld jullie haat, besef dan dat ze Mij haatte voordat ze jullie haatte.

¹⁹ Als jullie bij de wereld zouden horen, zou de wereld van jullie houden omdat jullie van haar zouden zijn. Maar omdat Ik jullie uit de wereld heb uitgekozen, zijn jullie niet van de wereld en haat de wereld jullie.

²⁰ Onthoud wat Ik jullie heb verteld: een slaaf staat niet boven zijn meester. Als de mensen Mij hebben vervolgd, zullen ze ook jullie vervolgen, maar als ze zich hielden aan hetgeen Ik zei, dan zullen ze zich ook houden aan hetgeen jullie zeggen.

²¹ Dit alles zullen ze jullie aandoen omwille van mijn naam, omdat ze Degene die Mij heeft gestuurd niet kennen.

²² Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik niet was gekomen om hen toe te spreken, maar nu hebben ze geen excuus voor hun schuld.

²³ Wie Mij haat, haat ook mijn Vader.

²⁴ Ze zouden niet schuldig zijn geweest als Ik

niet te midden van hen de dingen had gedaan die niemand anders ooit heeft gedaan. Maar ze hebben die daden gezien en ze haten zowel Mij als mijn Vader.

²⁵ Zo gaat in vervulling wat in hun Wet staat: 'Ze haatten Mij zonder reden.'

²⁶ Wanneer de Raadgever komt die Ik van bij de Vader naar jullie zal sturen – de Geest die van de Vader afkomstig is en die de waarheid brengt – dan zal Hij van Mij getuigen.

²⁷ En ook jullie zullen getuigen, omdat jullie vanaf het begin bij Mij zijn geweest.

16

¹ Ik vertel jullie deze dingen opdat jullie niet zullen struikelen.

² Men zal jullie uit de synagoge verbannen en er komt een tijd dat iedereen die jullie ter dood brengt, zal denken dat hij God een dienst bewijst.

³ De reden dat de mensen dat zullen doen is dat ze noch de Vader, noch Mij kennen.

⁴ Maar Ik vertel jullie deze dingen, zodat wanneer ze gebeuren, jullie je zullen herinneren dat Ik het heb gezegd. Ik heb ze jullie niet eerder verteld omdat Ik toen nog bij jullie was.

⁵ Nu ga ik naar Degene die Mij heeft gestuurd. Toch vraagt niemand van jullie: 'Waar gaat U naartoe?'

⁶ Maar nu Ik dit tegen jullie heb gezegd, is jullie hart vol verdriet.

⁷ Maar Ik zeg jullie de waarheid: het is beter voor jullie dat Ik ga. Want als Ik niet ga, zal de

Raadgever niet bij jullie komen, maar als Ik wel ga, zal Ik Hem naar jullie toe sturen.

⁸ En wanneer Hij gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, rechtvaardigheid en veroordeling.

⁹ Hij zal de mensen overtuigen van hun zonde, namelijk dat ze niet in Mij geloven.

¹⁰ Hij zal hen overtuigen van Gods rechtvaardigheid, want Ik ga naar de Vader en dan zien jullie Mij niet meer.

¹¹ En Hij zal hen overtuigen van veroordeling, want de heerser van de huidige wereld is veroordeeld.

¹² Ik heb jullie nog veel meer te vertellen, maar jullie kunnen het nu nog niet aan.

¹³ Echter, wanneer de Geest die de waarheid brengt is gekomen, zal Hij jullie leiden naar het inzicht in de volkomen waarheid. Want hetgeen Hij zal zeggen, zal niet van Hemzelf komen; Hij zal zeggen wat Hij te horen krijgt. En Hij zal jullie vertellen welke dingen zullen gebeuren.

¹⁴ Hij zal mijn grootheid zichtbaar maken door hetgeen Hij van Mij ontvangt aan jullie door te geven.

¹⁵ Alles wat van de Vader is, is ook van Mij. Daarom heb Ik gezegd: Hij zal van Mij ontvangen en aan jullie doorgeven.

¹⁶ Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna zien jullie Mij terug."

¹⁷ Toen vroegen enkele van zijn leerlingen aan elkaar: "Wat zou Hij bedoelen met: 'Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna zien jullie Mij terug', en: 'Omdat Ik naar de Vader ga?' "

¹⁸ Ook vroegen ze: "Wat bedoelt Hij met 'even'? We begrijpen niet wat Hij zegt."

¹⁹ Jezus beseftte dat ze het Hem wilden vragen. Daarom vroeg Hij hun: "Proberen jullie te begrijpen wat Ik bedoelde toen Ik zei: 'Nog even en dan zien jullie Mij niet meer, en kort daarna zien jullie Mij terug'?"

²⁰ Ik zeg jullie nadrukkelijk, jullie zullen wenen en rouwen, maar de wereld zal zich verheugen. Jullie zullen bedroefd zijn, maar jullie verdriet zal in vreugde veranderen.

²¹ Een vrouw lijdt pijn tijdens de geboorte van haar kind, wanneer haar moment is gekomen. Maar zodra het kind er is, denkt ze niet meer aan de pijn, wegens de vreugde dat er een kind ter wereld is gekomen.

²² Ook jullie lijden pijn, maar Ik zal jullie terugzien. En dan zal er vreugde in je hart zijn en niemand zal die vreugde van je afnemen.

²³ Op die dag hoeven jullie niets meer aan Mij te vragen. Ik zeg jullie nadrukkelijk, de Vader zal jullie alles geven wat jullie van Hem vragen in mijn naam.

²⁴ Tot nu toe hebben jullie niets gevraagd in mijn naam. Vraag en je zal ontvangen, en dan zal je vreugde volkomen zijn.

²⁵ Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd in de vorm van beeldspraak. Er komt echter een tijd dat Ik niet langer in beelden tot jullie zal spreken; dan zal Ik jullie onomwonden over de Vader vertellen.

²⁶ Dan zullen jullie vragen in mijn naam en hoef Ik niet te zeggen dat Ik het voor jullie aan

de Vader zal vragen.

²⁷ De Vader zelf houdt van jullie omdat jullie van Mij houden en geloven dat Ik van de Vader afkomstig ben.

²⁸ Ik ben inderdaad van de Vader afkomstig. Ik ben naar de wereld gekomen, maar nu vertrek Ik uit de wereld, terug naar de Vader.”

²⁹ Zijn leerlingen zeiden: “Kijk, nu spreekt U onomwonden en niet in beelden.

³⁰ Nu weten wij dat U alles weet en dat niemand U vragen hoeft te stellen. Daarom geloven wij dat U van God afkomstig bent.”

³¹ Jezus antwoordde: “Geloven jullie nu?

³² Er komt een tijd – en het is nu al zover – dat jullie zullen worden uiteengejaagd, elk een andere kant uit, en dat jullie Mij alleen zullen laten. Ik ben echter niet alleen, de Vader is bij Mij.

³³ Ik heb deze dingen tegen jullie gezegd opdat jullie bij Mij vrede zullen vinden. In de wereld zullen jullie verdrukking lijden, maar houd moed, Ik heb de wereld overwonnen.”

17

¹ Nadat Jezus dit had gezegd, keek Hij omhoog, naar de hemel, en bad Hij: “Vader, nu is het moment gekomen. Maak de grootheid van uw Zoon zichtbaar, dan zal de Zoon uw grootheid zichtbaar maken.

² U heeft Hem immers de macht over de hele mensheid gegeven, opdat Hij het eeuwig leven zou schenken aan de mensen die U aan Hem heeft toevertrouwd.

³ Het eeuwig leven, dat is dat zij U kennen, de enige, ware God, en ook Degene die U heeft gezonden: Jezus Christus.

⁴ Ik heb op aarde Uw grootheid zichtbaar gemaakt door het werk uit te voeren dat U Mij heeft gegeven.

⁵ En nu, Vader, bekleed Mij bij U opnieuw met de grootheid die Ik bij U had voordat de wereld bestond.

⁶ Ik heb de mensen die U Mij vanuit de wereld heeft gegeven, getoond wie U bent. Zij waren van U en U heeft hen aan Mij toevertrouwd. Ze hebben zich gehouden aan hetgeen U heeft gezegd.

⁷ Nu beseffen zij dat alles wat U Mij gegeven heeft, van U komt,

⁸ want Ik heb de woorden die U Mij had gegeven, aan hen doorgegeven. En omdat zij die hebben aanvaard, beseffen ze dat Ik werkelijk van U kom en geloven ze dat U Mij heeft gezonden.

⁹ Ik bid voor hen. Ik bid niet voor de wereld, maar voor de mensen die U Mij heeft toevertrouwd, want ze zijn van U.

¹⁰ Ja, alles wat van Mij is, is van U, en alles wat van U is, is van Mij. In hen is mijn grootheid zichtbaar geworden.

¹¹ Binnenkort zal Ik niet meer in de wereld zijn; Ik kom naar U toe. Maar zij zijn dan nog wel in de wereld. Heilige Vader, bescherm hen met uw macht, de macht die U Mij heeft gegeven, zodat zij een eenheid zullen vormen zoals U en Ik een eenheid vormen.

¹² Zolang Ik bij hen was, heb Ik hen beschermd met uw macht, de macht die U Mij heeft verleend. Ik heb over hen gewaakt en geen van hen is verloren gegaan, behalve hij die voor de ondergang bestemd was. Zo is hetgeen in de Schriften staat in vervulling gegaan.

¹³ Nu kom Ik naar U toe en Ik zeg dit terwijl Ik nog in de wereld ben, opdat zij vol zullen zijn van mijn vreugde.

¹⁴ Ik heb uw boodschap aan hen doorgegeven. En nu haat de wereld hen, omdat zij niet meer bij de wereld horen, net zoals Ik niet bij de wereld hoor.

¹⁵ Ik vraag U niet hen uit de wereld weg te nemen, maar hen te beschermen tegen de duivel.

¹⁶ Ze zijn niet van de wereld, net zoals Ik niet van de wereld ben.

¹⁷ Maak van hen, door middel van de waarheid, mensen die aan U zijn toegewijd. Hetgeen U zegt, is de waarheid.

¹⁸ Ik heb hen naar de wereld gezonden, net zoals U Mij naar de wereld had gezonden.

¹⁹ En omwille van hen geef Ik Mij aan U over, opdat ook zij, door middel van de waarheid, aan U toegewijd zullen zijn.

²⁰ Ik bid niet alleen voor hen, maar ook voor de mensen die door hun getuigenis tot geloof in Mij komen.

²¹ Ik bid dat zij allen een eenheid mogen vormen, zoals U, Vader, en Ik met elkaar verbonden zijn. Laat hen een eenheid vormen door hun verbondenheid met Ons, opdat de wereld zal geloven dat U Mij heeft gezonden.

²² De grootheid die U Mij heeft gegeven, heb Ik aan hen doorgegeven, opdat zij een eenheid mogen vormen, zoals Wij een eenheid vormen –

²³ Ik met hen en U met Mij. Ik bid dat ze een volkomen eenheid mogen vormen. Dan zal de wereld weten dat U Mij heeft gezonden en dat U hen liefheeft, net zoals U Mij liefheeft.

²⁴ Vader, Ik wil graag dat de mensen die U Mij heeft toevertrouwd bij Mij zullen zijn daar waar Ik ben, en dat zij mijn grootheid zullen zien – de grootheid die U Mij heeft gegeven omdat U Mij reeds liefhad vóór de schepping van de wereld.

²⁵ Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U en zij beseffen dat U Mij heeft gezonden.

²⁶ Ik heb hun duidelijk gemaakt Wie U bent, en Ik zal dat blijven doen; dan zal uw liefde voor Mij ook hen vervullen en zal Ik in hen wonen.”

18

¹ Nadat Jezus dit had gebeden, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidronbeek. Daar was een tuin, die Hij met zijn leerlingen binnenging.

² Judas, die Hem wilde uitleveren, kende die plaats ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen.

³ Judas ging er ook heen, met een eenheid soldaten en met de tempelwachters die door de hoofdpriesters en de farizeeën waren gestuurd. Ze hadden lantaarns, fakkels en wapens bij zich.

⁴ Jezus, die precies wist wat er met Hem zou gebeuren, ging naar hen toe en vroeg: "Wie zoeken jullie?"

⁵ Ze antwoordden: "Jezus van Nazaret." Jezus zei: "Dat ben Ik." Judas, die Hem wilde uitleveren, stond bij hen.

⁶ Toen Jezus zei: "dat ben Ik", deinsden de mannen achteruit en vielen ze op de grond.

⁷ Hij vroeg nogmaals: "Wie zoeken jullie?" Ze zeiden: "Jezus van Nazaret."

⁸ Jezus reageerde: "Ik heb jullie al verteld dat Ik het ben. Dus als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan."

⁹ Zo ging in vervulling wat Hij eerder had gezegd: "Ik heb geen van de mensen verloren die U Mij had toevertrouwd."

¹⁰ Toen trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde ermee uit naar de dienaar van de hogepriester en hakte zijn rechteroor af. De dienaar heette Malchus.

¹¹ Maar Jezus zei tegen Petrus: "Steek dat zwaard weer in zijn schede. Zou Ik niet drinken van de beker die de Vader Mij heeft gegeven?"

¹² De eenheid soldaten, de tribuun en de Joodse tempelwachters arresteerden Jezus en boeiden Hem.

¹³ Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester,

¹⁴ en hij was het die de Joodse leiders de raad had gegeven dat het beter is dat één mens sterft voor het volk.

¹⁵ Simon Petrus en een andere leerling volgden

Jezus. Die andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus mee, de binnenplaats van het huis van de hogepriester op.

¹⁶ Maar Petrus bleef buiten staan, bij de poort. De andere leerling, die de hogepriester kende, ging terug, sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen.

¹⁷ Dit dienstmeisje, de portierster, vroeg aan Petrus: "Ben jij niet ook een van de leerlingen van die Man?" Petrus zei: "Nee, dat ben ik niet."

¹⁸ De dienaren en de tempelwachters stonden zich te warmen bij een vuur dat ze hadden aangelegd tegen de kou. Petrus ging bij hen staan om zich te warmen.

¹⁹ De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer.

²⁰ Jezus antwoordde: "Ik heb altijd in het openbaar tot de wereld gesproken; Ik onderwees in synagogen en in de tempel, waar alle Joodse mensen bijeenkomen. Ik heb nooit in het geheim gesproken.

²¹ Waarom stelt u Mij die vragen? Vraag het maar aan de mensen die hebben gehoord wat Ik hun vertelde; zij weten heel goed wat Ik heb gezegd."

²² Toen Hij dat zei, gaf een van de tempelwachters die bij Jezus stond, Hem een klap en zei: "Is dat hoe je de hogepriester antwoordt?"

²³ Jezus antwoordde: "Als Ik iets verkeerd heb gezegd, vertel dan wat er verkeerd aan is. Maar als hetgeen Ik zei de waarheid is, waarom sla je me dan?"

²⁴ Toen stuurde Annas Jezus geboeid naar hogepriester Kajafas.

²⁵ Intussen stond Simon Petrus zich te warmen. Iemand vroeg hem: "Ben jij misschien ook een van zijn leerlingen?" Maar hij ontkende het: "Nee, dat ben ik niet."

²⁶ Een van de dienaren van de hogepriester was familie van de persoon van wie Petrus het oor had afgehakt. Hij vroeg: "Heb ik jou niet bij Hem gezien in die tuin?"

²⁷ Petrus ontkende het opnieuw en meteen kraaide er een haan.

²⁸ Toen brachten ze Jezus van het huis van Kajafas naar het paleis van de gouverneur. Het was vroeg in de ochtend. Om te voorkomen dat ze onrein zouden worden en dus niet van de Pesachmaaltijd zouden mogen eten, gingen ze het paleis niet binnen.

²⁹ Daarom kwam Pilatus naar buiten om hen te woord te staan. Hij vroeg: "Welke beschuldiging brengen jullie tegen deze persoon in?"

³⁰ Ze antwoordden: "Als Hij geen boosdoener zou zijn, zouden we Hem niet aan u uitleveren."

³¹ Pilatus antwoordde: "Nemen jullie Hem mee, en oordeel zelf over Hem volgens jullie Wet." Maar de Joodse leiders antwoordden: "Wij mogen niemand ter dood brengen."

³² En zo is in vervulling gegaan wat Jezus had gezegd over de wijze waarop Hij zou sterven.

³³ Pilatus ging het paleis weer binnen en liet Jezus voorleiden. Hij vroeg Hem: "Bent U de koning van de Joden?"

³⁴ Jezus antwoordde: "Komt die vraag van uzelf of hebben anderen u dat over Mij verteld?"

³⁵ Pilatus reageerde: "Ik ben toch geen Jood? Uw eigen volk en de hoofdpriesters hebben U aan mij uitgeleverd. Wat hebt U gedaan?"

³⁶ Jezus antwoordde: "Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld zou horen, dan zouden mijn mensen zich hebben ingespannen om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koningschap is niet van hier."

³⁷ Pilatus vroeg Hem: "U bent dus koning?" Jezus antwoordde: "Ik ben koning, zoals u zegt. Hiervoor ben Ik geboren en hiervoor ben ik naar de wereld gekomen: om van de waarheid te getuigen. Ieder die zich op de waarheid richt, luistert naar hetgeen Ik zeg."

³⁸ Pilatus vroeg Hem: "Wat is waarheid?" Nadat hij dat had gezegd, ging hij weer naar buiten, naar de Joodse leiders. Hij zei tegen hen: "Ik heb niets gevonden waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden."

³⁹ Maar volgens jullie gewoonte laat ik ter gelegenheid van het Pesachfeest op jullie verzoek iemand vrij. Willen jullie dat ik de koning van de Joden vrijlaat?"

⁴⁰ Toen begonnen ze te schreeuwen: "Niet Hem, maar Barabbas!" Barabbas was een misdadiger.

19

¹ Toen liet Pilatus Jezus wegleiden en geselen.

² De soldaten vlochten een kroon van doorn-takken en zetten die op zijn hoofd. Ook trokken ze Hem een paarse mantel aan.

³ Keer op keer stapten ze naar Hem toe, zeiden dan: “gegroet, koning van de Joden”, en sloegen Hem in het gezicht.

⁴ Pilatus kwam nogmaals naar buiten en zei: “Kijk, ik breng Hem naar buiten. Zo weten jullie dat ik niets heb gevonden waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.”

⁵ Toen kwam Jezus naar buiten; Hij droeg de kroon van doorntakken en de paarse mantel. Pilatus zei: “Kijk naar die Mens.”

⁶ Zodra de hoofdpriesters en tempelwachters Jezus zagen, riepen ze: “Kruisig Hem, kruisig Hem!” Pilatus zei: “Neem Hem mee en kruisig Hem zelf. Ik heb niets gevonden waarvoor Hij veroordeeld zou moeten worden.”

⁷ De Joodse leiders antwoordden: “Maar wij hebben een Wet die stipuleert dat Hij moet sterven omdat Hij beweert dat Hij de Zoon van God is.”

⁸ Toen Pilatus die woorden hoorde, schrok hij hevig.

⁹ Hij ging het paleis weer binnen en vroeg Jezus: “Waar komt U vandaan?” Maar Jezus gaf geen antwoord.

¹⁰ Toen zei Pilatus: “Zegt U niets tegen mij? Weet U niet dat ik het gezag heb om U vrij te laten, maar ook het gezag om U te laten kruisigen?”

¹¹ Jezus antwoordde: “U zou geen enkel gezag over Mij hebben als het u niet van boven zou zijn geschonken. Daarom draagt degene die Mij aan

u heeft uitgeleverd meer schuld dan u.”

¹² Pilatus probeerde nogmaals Jezus vrij te laten, maar de Joodse mensen schreeuwden: “Als u die Man vrijlaat, bent u geen vriend van de keizer. Want ieder die zichzelf tot koning uitroept, is een tegenstander van de keizer.”

¹³ Toen Pilatus die woorden hoorde, liet hij Jezus naar buiten leiden en ging hij op de rechterstoel zitten, op een plaats die het Mozaïekterras genoemd wordt, of Gabbata in het Aramees.

¹⁴ Het was Voorbereidingsdag, de dag voor Pesach. Het was ongeveer twaalf uur. Pilatus zei tegen de Joodse mensen: “Dit is jullie koning.”

¹⁵ Maar ze schreeuwden: “Weg met Hem! Weg met Hem! Kruisig Hem!” Pilatus vroeg hun: “Moet ik jullie koning dan laten kruisigen?” De hoofdpriesters antwoordden: “De enige koning die wij hebben is de keizer!”

¹⁶ Toen droeg Pilatus Jezus aan hen over om te worden gekruisigd en zij leidden Hem weg.

¹⁷ Jezus droeg zelf zijn kruis toen Hij de stad verliet, naar de zogeheten Schedelplaats, die in het Aramees Golgota wordt genoemd.

¹⁸ Daar werd Hij gekruisigd, samen met twee anderen, één aan elke kant met Jezus in het midden.

¹⁹ Pilatus had een bordje laten maken dat op het kruis werd aangebracht; er stond op: “Jezus van Nazaret, de koning van de Joden.”

²⁰ Het was geschreven in het Aramees, het Latijn en het Grieks. Omdat de plaats waar Jezus werd gekruisigd dicht bij de stad lag, werd

dit opschrift door veel van de Joodse mensen gelezen.

²¹ De Joodse hoofdpriesters protesteerden bij Pilatus: "Er moet niet staan: 'de koning van de Joden', maar: 'Hij beweerde: Ik ben de koning van de Joden.' "

²² Pilatus antwoordde: "Wat ik heb laten schrijven, blijft er staan."

²³ Nadat ze Jezus hadden gekruisigd, namen de soldaten zijn kledij in beslag. De bovenkledij werd in vieren gedeeld en elke soldaat kreeg een deel. Maar zijn onderkleed was naadloos, in een stuk van boven naar onder geweven.

²⁴ Daarom zeiden ze tegen elkaar: "Laten we het niet in stukken scheuren, maar onder elkaar verloten." Zo ging in vervulling wat in de Schriften staat: "Mijn kleren hebben ze onder elkaar verdeeld en mijn kledij hebben ze verloot." Dat was precies wat de soldaten deden.

²⁵ Dicht bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala.

²⁶ Toen Jezus zijn moeder zag staan, en naast haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder: "Kijk, hij is je zoon."

²⁷ Daarna zei Hij tegen die leerling: "Kijk, zij is je moeder." Toen nam de leerling haar bij zich in huis.

²⁸ Daarna zei Jezus, omdat Hij wist dat Hij zijn werk had voltooid: "Ik heb dorst." Hij zei dit opdat de Schriften in vervulling zouden gaan.

²⁹ Er stond daar een vat met zure wijn. Iemand doopte een spons in die zure wijn, stak de spons

op een hyssopstengel en bracht die omhoog naar Jezus' lippen.

³⁰ Nadat Jezus er wat van had gedronken, zei Hij: "Het is voltooid." Toen boog Hij zijn hoofd en stierf Hij.

³¹ Omdat het Voorbereidingsdag was en de Joodse mensen niet wilden dat de lichamen tijdens de sabbat – en dan nog wel een bijzondere sabbat – aan het kruis zouden blijven hangen, verzochten ze Pilatus dat de benen van de gekruisigden gebroken zouden worden en de lichamen verwijderd.

³² Toen kwamen de soldaten de benen breken van de ene en van de andere man die samen met Jezus waren gekruisigd.

³³ Maar toen ze bij Jezus kwamen, zagen ze dat Hij reeds was gestorven en braken ze zijn benen niet.

³⁴ Wel stak een van de soldaten met een speer in zijn zij. Er kwam meteen bloed en water uit.

³⁵ Dit is de getuigenis van iemand die het zelf heeft gezien en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en hij doet dat opdat ook jullie het geloven.

³⁶ Dit is gebeurd als vervulling van hetgeen in de Schriften staat: "Geen van zijn beenderen zal worden verbrijzeld."

³⁷ En op een andere plaats in de Schriften staat: "Ze zullen naar Hem kijken die ze hadden doorstoken."

³⁸ Daarna verzocht Jozef van Arimatea – hij was een leerling van Jezus, maar in het geheim, omdat hij bang was voor de Joodse leiders –

Pilatus om toelating om Jezus' lichaam op te halen. Pilatus liet het toe en dus kwam Jozef Jezus' lichaam ophalen.

³⁹ Ook kwam Nikodemus – de man die ooit 's nachts bij Jezus was gekomen – een mengsel van mirre en aloë brengen, dat ongeveer dertig kilo woog.

⁴⁰ Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen doeken, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis.

⁴¹ Vlak bij de plaats waar Jezus was gekruisigd, bevond zich een tuin met daarin een nieuw graf, waarin nog niemand was bijgezet.

⁴² Omdat het voor de Joodse mensen Voorbereidingsdag was en het graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

20

¹ Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, ging Maria van Magdala naar het graf. Ze zag dat de steen voor de ingang van het graf was verwijderd.

² Ze rende naar Simon Petrus en naar een andere leerling van Jezus, de leerling van wie Hij veel hield, en zei tegen hen: “De Heer is uit het graf weggenomen en we weten niet waar Hij is neergelegd.”

³ Toen gingen Petrus en die andere leerling naar het graf.

⁴ Ze renden samen, maar de andere leerling was sneller dan Petrus en kwam als eerste bij het graf aan.

⁵ Hij boog zich voorover, keek naar binnen en zag de windsels liggen, maar ging niet naar binnen.

⁶ Toen kwam ook Simon Petrus, die achter hem had gelopen. Hij ging het graf binnen en zag de doeken liggen.

⁷ De doek die om Jezus' hoofd gewikkeld was geweest, bevond zich niet bij de andere doeken maar lag opgerold apart.

⁸ Nu ging de andere leerling, die als eerste bij het graf was aangekomen, ook naar binnen. Hij keek en hij geloofde.

⁹ Maar ze begrepen nog niet dat in de Schriften staat dat Jezus uit de dood moest verrijzen.

¹⁰ Zijn leerlingen gingen terug naar huis,

¹¹ terwijl Maria bij het graf stond te wenen. Al wenend boog ze voorover om in het graf te kijken.

¹² Daar zag ze twee in het wit geklede engelen zitten op de plaats waar Jezus' lichaam had gelegen, de ene aan het hoofdeinde en de andere aan het voeteneinde.

¹³ Ze vroegen haar: "Waarom huil je?" Ze antwoordde: "Mijn Heer is weggenomen en ik weet niet waar Hij is neergelegd."

¹⁴ Nadat ze dat had gezegd, keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze beseftte niet dat Hij het was.

¹⁵ Jezus vroeg haar: "Waarom huil je? Wie zoek je?" Ze dacht dat Hij de tuinman was en antwoordde: "Meneer, als u hem hebt verplaatst, vertel me dan waar u Hem hebt neergelegd. Dan zal ik Hem laten ophalen."

¹⁶ Jezus zei tegen haar: “Maria”. Toen keerde ze zich naar Hem toe en zei in het Aramees: “Rabboeni”. Dat betekent: Leraar.

¹⁷ Jezus zei tegen haar: “Laat Me los, want Ik ben nog niet naar mijn Vader opgestegen. Maar ga naar mijn broeders toe en zeg tegen hen: ‘Ik ga terug naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God die ook jullie God is.’ ”

¹⁸ Maria van Magdala ging naar Jezus' leerlingen en verkondigde: “Ik heb de Heer gezien.” Ook vertelde ze wat Hij tegen haar had gezegd.

¹⁹ Op de avond van diezelfde dag, de eerste dag van de week, toen Jezus' leerlingen bijeenkwamen en de deur op slot hadden gedaan uit angst voor de Joodse leiders, kwam Hij in hun midden staan. Hij zei tegen hen: “Ik wens jullie vrede toe.”

²⁰ Nadat Hij dat had gezegd, toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren verheugd om de Heer te zien.

²¹ Jezus vervolgde: “Ik wens jullie vrede toe. Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zend Ik jullie.”

²² Nadat Hij dat had gezegd, blies Hij over hen en zei Hij: “Ontvang de Heilige Geest.

²³ Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven. Maar als jullie iemands zonden niet vergeven, dan blijven die zonden hem toegerekend.”

²⁴ Een van de Twaalf, Tomas bijgenaamd Didymus, was er niet toen Jezus bij hen was gekomen.

²⁵ Toen de andere leerlingen hem vertelden: “Wij hebben de Heer gezien”, antwoordde hij: “Zolang ik de wonden van de spijkers in zijn

handen niet heb gezien, de plaats waar de spijkers hebben gezeten niet met mijn vinger heb aangeraakt en met mijn hand niet zijn zij heb gevoeld, geloof ik het niet.”

²⁶ Een week later waren Jezus' leerlingen opnieuw bijeen en was ook Tomas erbij. Hoewel de deuren op slot waren, kwam Hij in hun midden staan. Hij zei: “Ik wens jullie vrede toe.”

²⁷ Toen zei Hij tegen Tomas: “Geef je vinger hier en bekijk mijn handen; geef Me je hand en leg die in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.”

²⁸ Tomas antwoordde: “Mijn Heer, mijn God!”

²⁹ Jezus vervolgde: “Je gelooft omdat je Mij hebt gezien? Gezegend zijn zij die geloven zonder te hebben gezien.”

³⁰ Jezus heeft in het bijzijn van zijn leerlingen nog veel meer wonderlijke tekenen verricht, maar die staan niet in dit boek vermeld.

³¹ Wat wel in dit boek staat, is op schrift gesteld met de bedoeling dat jullie geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en dat jullie, door te geloven, leven zullen bezitten omdat jullie bij Hem horen.

21

¹ Later vertoonde Jezus zich nogmaals aan zijn leerlingen, bij het Meer van Tiberias. Dat gebeurde als volgt:

² Simon Petrus, Tomas die Didymus wordt genoemd, Natanaël uit Kana in Galilea, de zonen van Zebedeüs en nog twee van Jezus' leerlingen waren bijeen.

³ Simon Petrus zei: “Ik ga vissen.” De anderen zeiden: “Wij komen met je mee.” Ze gingen naar de boot en stapten in, maar die nacht vingen ze niets.

⁴ Toen de ochtend aanbrak, stond Jezus op de oever, maar de leerlingen beseften niet dat het Jezus was.

⁵ Jezus vroeg hen: “Hebben jullie niets gevangen?” Ze antwoordden: “Nee.”

⁶ Hij zei tegen hen: “Werp het net uit aan de rechterkant van de boot. Dan zullen jullie wél vis vangen.” Ze wierpen het net uit en toen zat er zoveel vis in dat ze het niet terug aan boord konden krijgen.

⁷ Toen zei de leerling van wie Jezus veel hield tegen Petrus: “Het is de Heer.” Toen Simon Petrus hoorde dat het de Heer was, trok hij zijn bovenkleed aan – want hij was nauwelijks gekleed – en sprong in het water.

⁸ De andere leerlingen voeren erheen in het bootje, terwijl ze het net met de vissen meesleepten. Ze bevonden zich namelijk niet ver van de oever, op bijna honderd meter afstand.

⁹ Toen ze uitstapten, de oever op, zagen ze dat daar een vuur was aangelegd. Er lag vis op en er was ook brood.

¹⁰ Jezus zei tegen hen: “Breng wat van de vissen die jullie hebben gevangen.”

¹¹ Simon Petrus ging weer aan boord en trok het net aan land. Het zat vol grote vissen: wel 153, en toch scheurde het niet.

¹² Jezus zei tegen hen: “Kom eten.” Geen van zijn leerlingen durfde Hem te vragen: “Wie bent

U?”, want ze beseften dat het de Heer was.

¹³ Jezus kwam dichterbij, nam het brood en gaf hun ervan. Hetzelfde deed Hij met de vis.

¹⁴ Dit was de derde keer dat Jezus zich aan zijn leerlingen vertoonde nadat Hij uit de dood was verreezen.

¹⁵ Nadat ze hadden gegeten, zei Jezus tegen Simon Petrus: “Simon, zoon van Johannes, heb jij Mij meer lief dan de anderen hier?” Hij antwoordde: “Ja Heer, U weet dat ik van U hou.” Jezus zei: “Weid mijn lammeren.”

¹⁶ Jezus vroeg hem een tweede keer: “Simon, zoon van Johannes, heb jij Mij lief?” Hij antwoordde: “Ja Heer, U weet dat ik van U hou.” Jezus zei tegen hem: “Weid mijn schapen.”

¹⁷ Jezus vroeg hem voor de derde keer: “Simon, zoon van Johannes, hou jij van Mij?” Petrus werd bedroefd omdat Jezus hem voor de derde keer vroeg: “Hou jij van Mij?” Hij antwoordde: “Heer, U weet alles. U weet dat ik van U hou.” Jezus zei tegen hem: “Weid mijn schapen.”

¹⁸ Ik zeg je nadrukkelijk, toen je jonger was, deed je zelf je gordel om en ging je naar de plaats waar je wilde zijn. Maar wanneer je oud bent geworden, zal je je handen uitstrekken en een ander zal jou je gordel omdoen en je naar een plaats brengen waar je niet wil zijn.”

¹⁹ Jezus zei dit om aan te geven hoe Petrus zou sterven tot eer van God. Vervolgens zei Hij tegen hem: “Volg Mij.”

²⁰ Petrus draaide zich om en zag dat de leerling van wie Jezus veel hield hen volgde. Dit was ook de leerling die zich tijdens het Pesachmaal naast

Jezus aan tafel had bevonden en die zich naar Hem toe gebogen had om te vragen: “Heer, wie is het die U zal verraden?”

²¹ Toen Petrus hem zag, vroeg hij aan Jezus: “Heer, wat zal er met hem gebeuren?”

²² Jezus antwoordde: “Als Ik wil dat hij hier blijft totdat Ik terugkom, is dat jouw zaak toch niet? Zorg jij maar dat je Mij volgt.”

²³ Zo ontstond onder de christenen het gerucht dat die leerling niet zou sterven. Jezus had echter niet tegen Petrus gezegd dat hij niet zou sterven, maar: “Als Ik wil dat hij hier blijft totdat Ik terugkom, is dat jouw zaak toch niet?”

²⁴ Dat was dezelfde leerling die deze dingen verklaart en ze op schrift heeft gesteld. En zoals wij weten is deze getuigenis betrouwbaar.

²⁵ Jezus heeft nog veel andere dingen gedaan. Als die allemaal op schrift gesteld zouden worden, zou de wereld volgens mij te klein zijn voor de boeken die dan geschreven zouden worden.

Gods Boek **Bible Translation in Dutch (Belgium)**

copyright © Operation Mobilization International

Language: Nederlands

Dialect: Belgian

Contributor: Operation Mobilization International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-17

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 May 2025 from source files dated 17 May 2025

8366810d-f218-521d-9191-2a4af3f34131